

ועדת ספורט

כ' כסלו, תשפ"ו
10 דצמבר, 2025
סימוכין: 2025-0103-1028

דוח משיבה מספר 5 של ועדת ספורט שהתקיימה ביום ראשון, י' בכסלו תשפ"ו (30.11.25)

השתתפו:	מר יוסי חביליו	סגן ראש העיר, ויו"ר הוועדה
	מר יוסף חיים מועלם	סגן ראש העיר (מ"מ לחיים מאיר כהן)
לא השתתפו:	מר אליעזר ראוכברגר	סגן ומ"מ ראש העיר
	מר אדיר שוורץ	סגן ראש העיר
	מר דוד זוהר	חבר הנהלה
	מר דור יצחק לוי	חבר הנהלה
	מר צביקה אסולין	חבר הנהלה
	מר מיכאל הלברשטאם	חבר הנהלה
נכחו:	מר יהודה פרוידגר	חבר הנהלה
	גב' ליאת פיטרו אמון	מנהלת אגף הספורט
	גב' עדנה דרנל	ממונה על המחלקה לגיל השלישי
	גב' ורד יוליוסבורגר	ממונה על המחלקה לתושבים ותיקים
	גב' שרון ניניוס	ממונה על הספורט בשכונות
	גב' גיתית כהן	רפרנט בכיר להזדקנות מיטבית ושייכות חברתית
	מר פאדי סווידן	מנכ"ל ימק"א
	מר אמיר יחזקאל	מנהל מרכז הספורט ימק"א
	ד"ר דור חיים חורש	פיזיולוג קליני המתמחה בבניית תוכניות אימונים שמותאמות לגיל השלישי ובקידומן ברשויות מקומיות
	גב' דפנה גרוסמן	מנהלת מכון לפיזיותרפיה, קופת חולים מכבי ירושלים
	גב' דנה עצמון	מנהלת קידום בריאות קופת חולים כללית, מחוז ירושלים
	מר מושיק אטיק	מנהל מחוז ירושלים בחברה למתנ"סים
	מר יצחק פרברוב	סגן מנהל רפואי, קופת חולים מאוחדת ירושלים
	גב' רבקה קליין	רכזת גריאטריה קופת חולים כללית, מחוז ירושלים
	גב' אילנה רוזנבלום	מקדמת בריאות מחוזית, קופת חולים מאוחדת ירושלים
	גב' יעלה בריל מושלם	מקדמת בריאות קופת חולים כללית, מחוז ירושלים
	גב' אלא דוויאת	מקדמת בריאות קופת חולים כללית, מחוז ירושלים
	גב' יפה מזור	מדור יח"ץ עידוד בריאות נשים בגיל השלישי
	מר דור פישר	פיזיותרפיסט מחוזי, קופת חולים לאומית ירושלים
	עו"ד יוחאי דמרי	ראש צוות בכיר ארנונה והיטלים-ייעוץ וחקיקה

מוזכירה: אור בוזגלו

Sports Committee | ועדת ספורט | اللجنة الرياضية

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדת ספורט

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. **פתיחה – מר יוסי חביליו, סגן ראש העיר ויו"ר הוועדה**
מר יוסי חביליו, סגן ראש העיר ויו"ר הוועדה, פתח את הישיבה וברך את הנוכחים.
2. **סקירה של פעילויות ספורט לגיל השלישי – גב' גב' שרון ניניוס, ממונה על הספורט בשכונות**
גב' שרון ניניוס סקרה את הפעילות העירונית המקיימת מגוון רחב של פרויקטים ויוזמות ספורט המותאמים לגיל השלישי. במינהלים הקהילתיים מופעלים שיעורי סטודיו לנשים וגברים כחלק מהפעילות השוטפת, לצד פעילות ספורטיבית במרחב הציבורי הכוללת התקנת מתקני כושר חדשים, רובם מונגשים לגיל השלישי.

כמו כן, ציינה גב' ניניוס כי אחד הפרויקטים המרכזיים הוא התעמלות במים, שהחל כפיילוט בשנת 2024 בשתי בריכות והתרחב לכלל הבריכות העירוניות, וממשיך לפעול בהצלחה רבה בשיתוף פעולה בין אגף הספורט לבין המחלקה לגיל השלישי.

בנוסף, מתקיימים ימי שיא ספורטיביים, אירועי ספורט קולקטיביים המשלבים פעילויות מותאמות, כולל פעילות בשיבה. הפיילוט הראשון נערך בפסגת זאב וזכה לשיעורי השתתפות גבוהים.

גב' ניניוס הוסיפה כי ישנה יוזמה בולטת, פרויקט "כדורגל בהליכה", שהופעל תחילה ברמה ארצית ובירושלים נפתחו ארבע קבוצות עצמאיות. כמו כן נערכה לראשונה "מתנסיאדת זהב": יום אירוע מרכזי שכלל מגוון פעילויות לגיל השלישי.

לסיום, הדגישה גב' ניניוס כי קיימת פעילות רחבה, מגוונת המותאמת לצרכים הפיזיים והחברתיים של אוכלוסיית הגיל השלישי בעיר.

מצ"ב מצגת.
3. **סקירה של האתגרים הקיימים – מר יהודה פרוידגר, חבר הנהלה, מחזיק תיק הגיל השלישי**
מר יהודה פרוידגר ציין כי המחלקה לגיל השלישי פועלת במגוון תחומי פעילות עבור הגיל השלישי, תוך הרחבת הגדרת הגיל השלישי ל+60. התפיסה היא שחיוק השייכות לקהילה ומעורבות חברתית תרבותית, כולל פעילות ספורטיבית הינה חיונית ומצמצמת את הצורך בשירותי רווחה.

בתחום הספורט, הדגיש מר פרוידגר כי שמים דגש על בריאות, חוסן ותחושת צעירות. כמו כן ציין לשבח את קבוצות ההליכה שקיבלו היענות גבוהה, המותאמות לגילאים שונים.

בנוסף, הציע מר פרוידגר לבחון את הרחבת המענים, מעבר להתעמלות במים, כגון: סבסוד שחייה רגילה לבני הגיל השלישי בשעות הבוקר ועוד.

ועדת ספורט

4. מדדים להזדקנות מיטבית – ד"ר דור חיים חורש, פיזיולוג קליני המתמחה בבניית תוכניות אימונים

שמותאמות לגיל השלישי ובקידומן ברשויות מקומיות

ד"ר דור חיים חורש הדגיש את הצורך להבין מה באמת משפר את תפקוד ואיכות החיים בגיל השלישי, וציין כי עדיף לטפל במניעת מחלות ולוודא שהם חיים טובים ולא רק להאריך חיים. כיום יש פער גדול בין תוחלת החיים שעלתה משמעותית לבין איכות החיים שאינה מתקדמת באותו קצב.

ד"ר חורש ציין שמעט מאוד מתקציב הבריאות מושקע בקידום בריאות ורפואה מונעת, ולכן רוב ההתערבויות מגיעות מאוחר מדי. על מנת ליצור הזדקנות מיטבית יש צורך בבניית תוכנית אסטרטגית מבוססת נתונים, כמו כן, להתאים את הפעילויות לצרכים שונים של כל קהילה ושכונה, למדוד השפעות של פעילות גופנית, חוסן נפשי ופעילויות קידום בריאות וליצור שיתוף פעולה בין העירייה, קופות החולים וגופי הבריאות.

ד"ר חורש סיכם כי המדדים להזדקנות מיטבית חייבים להיבנות מתוך נתונים, התאמה אישית ושילוב בין כל הגורמים הפועלים בעיר.

5. תכנית אגף רווחה בשיתוף אגף ספורט בפסגת זאב לגיל השלישי – גב' ורד יוליוסבורגר, ממונה על

המחלקה לתושבים ותיקים

גב' ורד יוליוסבורגר הציגה פרויקטים עירוניים לגיל השלישי המתקיימים בשיתוף קופות החולים: "בטוח בבית" המספק אביזרי בטיחות לבני 70+ והגיע ל-26 אלף בתי אב, ו"מקושר חברתית", פיילוט שהתקיים בשכונת פסגת זאב העוסק במניעת הדרדרות לסיעוד, בה לקחו חלק כ-60 משתתפים ובמדגם כולל של 250 אנשים וקבוצות ביקורת. הפיילוט נחשב להצלחה עד כה, ואם יצליח ביטוח לאומי ישקול לאמץ אותו באופן רחב.

6. דיון בהשתתפות הנוכחים

התקיים דיון פורה בהשתתפות הנוכחים.

7. דברי סיכום – מר יוסי חביליו, סגן ראש העיר ויו"ר הוועדה

מר יוסי חביליו, סגן ראש עיר ויו"ר הוועדה, סיכם את הישיבה והודה לכל המשתתפים.

בנוסף, הדגיש מר חביליו מספר כיווני פעולה עיקריים:

- מר חביליו ביקש לבחון תוספת תקציב להרחבת המענים והפעילויות לבני הגיל השלישי.
- מר חביליו ביקש לבחון העברת מידע על פעילויות קופות החולים והעירייה בצורה נוחה ונגישה יותר לבני הגיל השלישי.
- מר חביליו ביקש מכל הדרגים המקצועיים הרלוונטיים לבחון אפשרות לפנות למרכזים פרטיים (YMCA, רמת רחל, אוניברסיטה ועוד) כדי לבחון פעילויות מסובסדות בשעות מוגדרות.
- מר חביליו ביקש לבחון אפשרות מהדרגים המקצועיים לארגן מפגשים ייעודיים לגיבוש פורום שיקדם שיתופי הפעולה עבור בני הגיל השלישי.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

יוסי חביליו

סגן ראש העיר
יו"ר הוועדה

AgeData

HEALTH TECH

נכס דאטה לאומי להזדקנות האוכלוסייה ובריאות דיגיטלית
קול קורא להקמת והנגשת נכסי דאטה להאצת מחקרי AI

חזון

בניית תשתית איגום וניטור נתונים בתחומי בריאות, תפקוד פיזיולוגי-קוגניטיבי, ורווחה.

הקמת פלטפורמה אחודה ללמידת AI לשימוש גופי בריאות, רשויות, אקדמיה ותעשייה.

שיפור התפקוד של קשישים, לזקנה מיטבית, איכות החיים, קדום בריאות מדיניות ציבורית ושרותים לדחיקת התלות וחסכון למערכת.

מובילי המיזם

סלע מדור-חיים

ד"ר חורש דור חיים

עוז כ"ץ

האתגר

- אוכלוסיית ישראל מזדקנת בקצב מואץ.
- עלויות מערכת הבריאות והרווחה מזנקות (למשל: חוק סיעוד <8 זינק ל 19מיליארד ₪ ב 5 שנים).
- אין מאגר נתונים רציף ומשולב על בריאות, תפקוד ורווחה.
- צורך לאומי: כלי דאטה ואנליטיקה לניבוי מוקדם, קידום בריאות ודחיקת תלות.

מודל מקדמי בריאות בקהילה (המודל הקיים)

מודל "מקדמי בריאות בקהילה" פועל בהצלחה בשיתוף המחלקה לגיל השלישי בעיריית ירושלים, ומכשיר מתנדבים מבני הגיל השלישי לשמש סוכני בריאות והעצמה בקהילה.

עיקרי המודל:

- הכשרה ייעודית למתנדבים בנושאי:

- קידום בריאות ומניעה
- תזונה נכונה ואורח חיים פעיל
- בריאות קוגניטיבית ומנטלית
- חיזוק חוסן אישי וקהילתי

- פעילות במרכזים קהילתיים, בתי גיל הזהב ומועדוני קשישים.

- העצמת אוכלוסיית הגמלאים – חיזוק תחושת משמעות, שייכות ותרומה.

- מודל מבוקש ובעל ביקוש גבוה להכשרת מתנדבים עירוניים.

תועלת עירונית:

- הרחבת שירותי קידום בריאות בקהילה.

- חיזוק רפואה מונעת ללא עומס נוסף על מערכת הבריאות.

- יצירת רשת תמיכה קהילתית לאוכלוסייה המזדקנת.

גם את יכולה להיות מנהיגת בריאות

לקידום אורח חיים בריא בגיל השלישי

התנדבות מאתגרת, יצירתית ומשמעותית

דרושות מתנדבות בגילאי 58+ לתכנית ייחודית ויוקרתית לקידום בריאות

ביוזמת המרכז הרפואי הדסה ובשיתוף המחלקה לגיל השלישי בעיריית ירושלים ומינהל קהילתי חומת שמואל

המתנדבות תעבורנה קורס ללא עלות בו יינתנו כלים ע"י מיטב המומחים

משתתפת שתעבור הכשרה תתחייב להפעיל פעילות מקדמת בריאות בקהילה שעתיים בשבוע למשך שנתיים

*הקבוצה תתגבש לאחר ראיונות התאמה אישיים

לפרטים והרשמה: 02-6453891 | רכזת התכנית, אפרת פרחי: 052-8809621

מנהל קהילתי חומת שמואל, רח' אחת בריאל 8

הרחבת המודל באמצעות AgeData ישראל

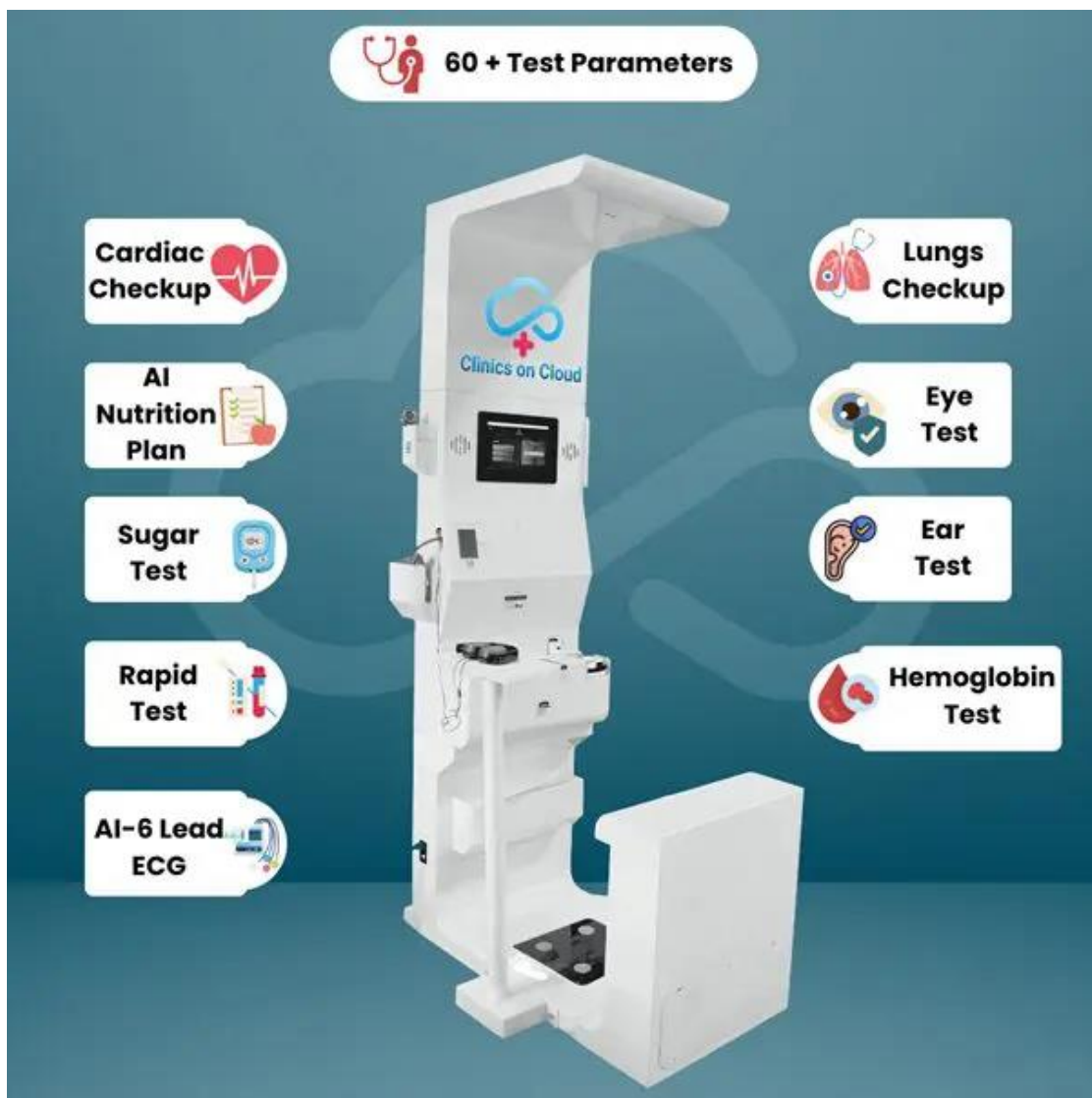
במסגרת פרויקט **AgeData ישראל**, יורחב המודל כך שהמתנדבים יוכלו להיעזר בכלים דיגיטליים חכמים לקידום בריאות מותאם אישית.

מרכיבי ההרחבה:

- שילוב קיוסקים קהילתיים לניטור פיזיולוגי וקוגניטיבי.
- הכשרת המתנדבים לשמש מקדמי בריאות דיגיטליים:
 - סיוע בביצוע מדידות (לחץ דם, HRV, משקל, תפקוד).
 - הפקת דוחות מותאמים אישית.
 - מתן המלצות כלליות לקידום בריאות ומניעה.
- שימוש במערכת **AI של AgeData** לזיהוי מוקדם של גורמי סיכון תפקודיים.

ערך מוסף:

- שירות קהילתי נגיש וללא עלות לתושב.
- חיבור בין רווחה, בריאות וטכנולוגיה מתקדמת.
- תרומה ישירה לאיסוף נתוני אמת מהקהילה לטובת מחקר ופיתוח AI.
- חיזוק עצמאות האוכלוסייה המבוגרת והפחתת הדרדרות תפקודית.

Infrastructure Components

Smart kiosks for physiological and cognitive monitoring the community

Secure cloud – isolated VPCs, researcher interface, API

Advanced AI system – trends analysis, risk prediction, tailored intervention programs

Dashboards for authorities, health plans, and medical institutions

- **תשתית ניטור- קיוסקים חכמים** לניטור פיזיולוגי וקוגניטיבי בקהילה. תשתית נתונים בלתי תלויה.
- **איגום של מאגרי מידע** מרשויות מקומיות, ארגוני בריאות, מחקר ומדינה.
- **ענן מאובטח** – VPCs מבודדים, ממשק חוקרים, API
- **מערכת AI מתקדמת** – ניתוח מגמות, חיזוי סיכונים, תוכניות התערבות מותאמות.
- **דשבורדים** לרשויות, קופות חולים ומוסדות בריאות.

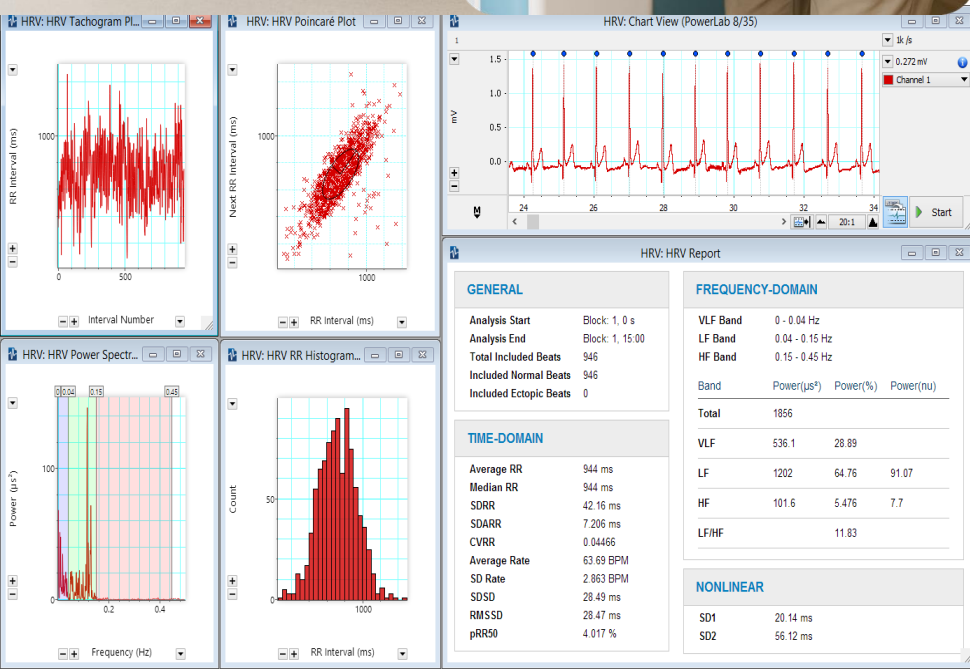

תשתית טכנולוגית חדשנית

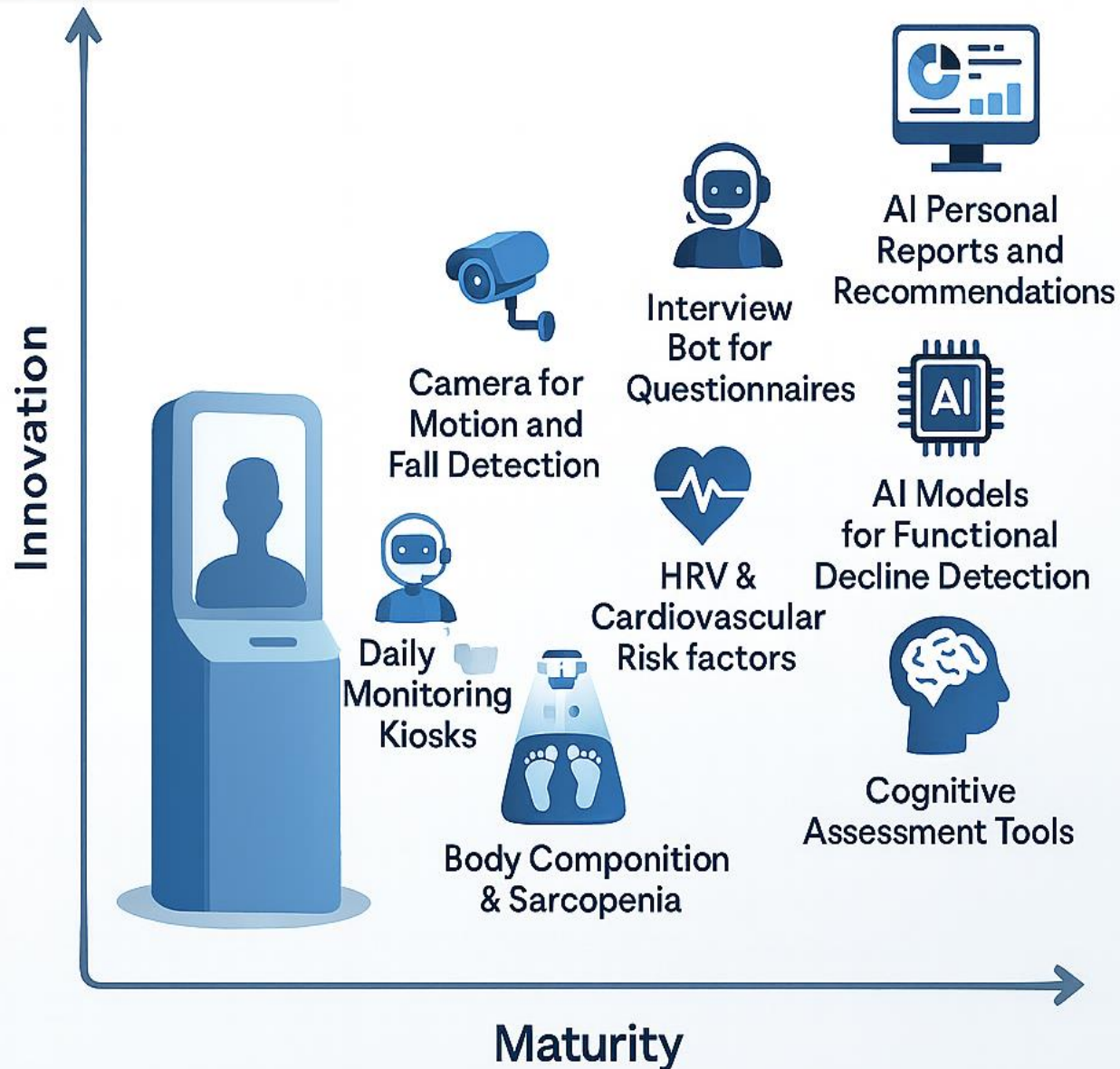
<https://youtu.be/y-F2Kt467Xs>

The Game Changer

1. תחנות הניטור KIOSK למידע פיזיולוגי ותפקודי רציף
2. ניטור ולמידת מכונה של ביו-מרקרים לזקנה וגורמי סיכון לירידה תפקודית.
3. ניתוח תנועה ותמונה מבוסס AI זיהוי סיכון לנפילות
4. ניתוח מטבולי של הרכבי הגוף, מסת שריר, התפלגות שומן, זיהוי סרקופנייה, מדד שבריריות וכוח גס.
5. הערכה של תפקוד קוגניטיבי וניהולי באמצעות יישומים דיגיטליים וגיימיפיקציה.
6. ראיון מבוסס בוט בינה מלאכותית, שאלונים מתוקפים למחקר הפקת דו"ח עם המלצות אישיות

חדשנות טכנולוגית ובשלות

1. קיוסקים לניטור
2. מצלמות לזיהוי תנועה ונפילות
3. בוט מראיין לשאלונים
4. PPG/ECG/HRV אותות פיזיולוגיים וגורמי סיכון קרדיווסקולריים
5. מדידת הרכב גוף וסרקופניה
6. כלי הערכה קוגניטיביים
7. מודלים AI לזיהוי הדרדרות תפקודית → AI – דוחות אישיים

השירותים

בהווה: נתונים מבדיקות רפואיות,
ניטור, ניתוח נתונים.
בהמשך: קיוסקים, איסוף נתונים
אוטומטי, תוכניות התערבות
מותאמות.

בסיום התוכנית: תשאול
מבוסס AI חיצוי רפואי, ניהול
אוכלוסיות בזמן אמת.

מודל לפעילות

- **לציבור:** שירות חינמי באמצעות
קופות חולים ורשויות.

SERVICES

CURRENT:

Medical tests,
monitoring, and
data analysis

AFTER PRESENT PILOT:

Kiosks, automatic
data collection,
tailored intervention
programs

AFTER PROGRAM END:

AI-based
questionnaires,
medical prediction,
real-time population
management

Projected Impact

Direct savings to the system - Delaying dependency by one year

Creating a unique data asset attracting international research and high-tech industry

Enhancing Israel's positioning as a global AgeTech hub

≥30,000 annual uses within 3 years

Hisicous directly to system - Delaying dependency by one year Billions'anti year

• ≤30,000 שימושים בשנה בתוך 3 שנים.

• חיסכון ישיר למערכת – דחיקת תלות של שנה אחת → מיליארדי ₪ בשנה.

• יצירת נכס דאטה ייחודי שימשוך מחקר בינלאומי ותעשיית היי-טק.

• ביסוס כמקור ידע לקביעת מדיניות ברשויות מקומיות ובישראל בכלל.

• חיזוק מיצוב ישראל כמרכז **AgeTech** עולמי.

ועדת ספורט – תמליל

מספר הוועדה : 6

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : י' בכסלו התשפ"ו (30.11.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : ישראל בלנקו

שעת תחילת הוועדה : 16:03

שעות סיום הוועדה : 17:48

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יוסי חביליו:

טוב חבריה. שלום לכולם ולכולן. אני רואה פה רוב נשי שזה תמיד דבר טוב. רגע תני לי, תשתיקי את זה. אני יודע שיש עוד כמה בדרך, גם מכובדים משה אטיק ואחרים. אז אנחנו נתחיל ואחרים הצטרפו. אנחנו שואפים לסיים עד חמש וחצי אם יהיה כמה דקות חריגה. לא ניתן לאנשים. למה את רוצה להאריך? הנה הגיעה עדנה בטעות החלפתי תיקנת אותה. טוב, לא משנה. אז אנחנו נעשה סבב מהיר. בינתיים יהיה קוורום. כל אחד יציג את עצמו, אבל בקצרה ואחר כך נתחיל לפי הסדר יום. אני רק אגיד לפני ההצגה שקודם כל נמצא פה גם יהודה פרוידגר, שהוא מחזיק תיק גיל שלישי ולמעשה זו ועדה משותפת של שני הנושאים. אני יוסי חביליו, עכשיו אני מחזיק תיק ספורט. אני חושב שספורט זה חשוב מאוד ואני חושב שספורט בגיל השלישי זה מאוד חשוב. בואו נשמע עכשיו מהמקצועיים מעבר לאינטואיציה שלי. אה? אני גם בגיל שלישי ואני הנה היום בשבע יש לי טניס.

עדנה דרנל:

אז איזה פעילות גופנית עשית?

יוסי חביליו:

בשבע יש לי טניס.

עדנה דרנל:

אה? טניס? היום בשבע בערב?

יוסי חביליו:

כן. כן.

מדברים יחד:

מה? כל הכבוד.

יוסי חביליו:

קודם כל אני ספורטאי.

יוחאי דמארי:

מה זה? הוא צריך לצרף אותו לפנסיה?

יוסי חביליו:

זה לא אני, ה issue, אבל אני חובב ספורט, לשעבר כדורסלן, אלוף ישראל ומאמן וספורט בעניין.
אבל אז לא הייתי גיל שלישי אז הייתי גיל צעיר. היום, בגלל קצת בעיות שיש לי בברך, אז אני משחק
טניס באופניים, רץ קצת שחייה, אבל לא.

עדנה דרנל:

אתה היית צריך לבוא להרצאה של חורש. דוקטור חורש.

יוסי חביליו:

אז הנה, עכשיו הוא נותן חצי הרצאה פה. טוב. אז זהו. אז לכן אני רואה חשיבות גדולה בספורט
בכלל וספורט בגיל השלישי בפרט, ולכן המטרה של הוועדה הזאת ובאמת יש פה הרבה גורמים. אז
אני אקצר וגם כל שאר הגורמים לשמוע מה יש, לשמוע אולי, מה רוצים, מה צריך. לראות אם אנחנו
יכולים להגביר וזהו ולשפר את הסיטואציה? אז אני יוסי חביליו, סגן ראש העירייה. סיעת האיחוד
הירושלמי ומחזיק תיק הספורט,

ישראל בלנקו:

ישראל בלנקו מזכיר הוועדה.

אבי כהן:

אבי אבי כהן. תמלול והקלטה.

ליאת פיטרו:

מה הוא? מה הוא.

יהודה פרוידגר:

תמלול.

אבי כהן:

תמלול והקלטה.

יוסי חביליו:

אבי אתה אמרת, הוא מדבר בקול ברור וצלול,

עדנה דרנל:

הוא לא רוצה שיקלטו אותו.

יוסי חביליו:

אז אני לא נותן לו יקלטו אותו.

יפה מזור:

טוב, אז אתה רוצה שאני אדבר?

יוסי חביליו:

ברור. עכשיו את רק מציגה את עצמך. אחרי זה מדברות.

יפה מזור:

מדור יח"ץ עידוד בריאות נשים בגיל השלישי. המחלקה לגיל השלישי.

גיתית כהן:

אני גיתית כהן, המחלקה לגיל השלישי.

אמיר יחזקאל:

אני אמיר יחזקאל, מנהל מרכז הספורט ימקא.

שגית אילוז:

ואני שגית אילוז, מובילה את מדד הבריאות בגיל השלישי. במחלקה של עדנה.

עדנה דרנל:

עדנה ממונה על המחלקה לגיל השלישי, אגף חברה.

יהודה פרוידגר:

אני יהודה פרוידגר. אני מחזיק את התיק שלך רק, אבל אם זה פראדה.

מדברים יחד:

צוחק. שמעת? סוחף. פראדה.

ליאת פיטרו:

אני ליאת, מנהלת אגף הספורט,

שרון ניניוס:

אני שרון, הממונה על הספורט בשכונות.

דובי פישר:

דובי פישר פיזיותרפיסט מחוזי. לאומית,

יוסי חביליו:

מה?

דובי פישר:

פיזיותרפיסט מחוזי. קופת חולים לאומית.

יוסי חביליו:

אה פיזיותרפיסט?.

דובי פישר:

פיזיותרפיסט.

דפנה גרוסמן:

אני דפנה גרוסמן, מנהלת מכון לפיזיותרפיה של מכבי ברוטר זה המכון המרכזי בירושלים.

דנה עצמון:

שמי דנה עצמון. אני מנהלת קידום בריאות בכללית במחוז ירושלים.

עלא דוויאת:

אני גם עלא דוויאת. אני מקדמת.

יוסי חביליו:

מה השם?

עלא דוויאת:

עלא דוויאת, אני מקדמת בריאות כללית, מחוז ירושלים.

יוסי חביליו:

קודם כל אני חייב להגיד שהנוכחות מרשימה של קופות החולים. גילוי נאות אני בכללית וצריך פיזיותרפיה.

יפה מזור:

אפשר להגיד שמישהו עשה עבודה.

יוסי חביליו:

יפה מאוד. אני חייב להגיד שעוד פעם, אני חושב שהשירות הרפואי שופר בכללית ובכלל.

יעלה בריל:

יעלה בריל, מקדמת בריאות בכללית.

רבקה קליין:

בקה קליין רכזת גריאטריה בכללית.

יוסי חביליו:

איך מה השם פרטי?

מדברים יחד:

שיש להם נציגות מהכללית.

רבקה קליין:

רבקה.

ורד יוליוסבורגר:

ורד יוליוסבורגר, ממונה על המחלקה לתושבים ותיקים ברווחה.

אילנה רוזנבלום:

אילנה רוזנבלום מקדמת בריאות מחוזית, מאוחדת.

מדברים יחד:

מאוחדת? מאוחדת. כן, זה ממש לא בסדר.

יוחאי דמארי:

יוחאי דמארי היועץ המשפטי של הוועדה.

פאדי סוידן:

פאדי סוידן מנכל ימקא, אני גם הנהג של אמיר יחזקאל כשהוא צריך.

דר' חורש דור-חיים:

חורש.

מדברים יחד:

דוקטור חורש.

דר' חורש דור-חיים:

זן בריאות, חוקר ודואג. דאגתי לזה שיהיו פה אנשי בריאות הציבור מכל קופות החולים. מחבר את עולם התוכן של בריאות ורפואה. זה מה שאני עושה בירושלים 20 שנה.

יוסי חביליו:

אני מבין שאם יהיה ספורט לא יגיעו אליהם. פחות לא?

יוחאי דמארי:

להפך. תכף נשמע.

יוסי חביליו:

טוב.

יעל (סטודנטית של חביליו):

אני יעל, אני דיברתי עם כולכם. העוזרת של יוסי חביליו.

יוסי חביליו:

טוב שסיימנו, אז אפשר להתחיל. תראה פאדי, אם אתה צריך ללכת אז אני אתן לך להגיד משפט. עכשיו אתה צריך ללכת?

פאדי סוידן:

אני מתנצל מראש. אנחנו יש לנו אירוע של הדלקה של העץ, אבל אני משאיר אתכם בידיים הטובות של אמיר יחזקאל, מנהל מרכז הספורט. אתם כולכם מוזמנים להגיע אחרי זה. אני רק אגיד שגם אני כל יום מתעסק עם ספורט. אני מאז שנכנסתי לתפקיד אני בורח מדני בונפיל וחבורתו. הם רודפים אחריי. זה חלק מהספורט שאני עושה.

אמיר יחזקאל:

אני לפני שנה. לפני שאתה רץ. דקה מה זה הדלקת העץ ומה אירועי כריסמס שיש לנו בחודש הזה.

פאדי סוידן:

תראי יש לנו.

יוסי חביליו:

זה לא קשור לוועדה, אבל קיבלנו לראות.

יהודה פרוידגר:

זריזים, מקדימים.

פאדי סוידן:

סליחה?

יהודה פרוידגר:

זריזים, מקדימים.

פאדי סוידן:

זריזים, מקדימים. כן, ארבעה שבועות לפני חג המולד עושים הדלקה של העץ, משהו שהוא עולמי. אנחנו גם עושים את זה. אנחנו עושים את זה. אמקה זה ארגון חילוני מאוד אז אנחנו עושים אירועים שהם לכל הדתות. אנחנו ב-18 לדצמבר עושים הדלקת חנוכייה ביחד משותפת עם HUC עם היברו יוניון קולג ממול הכביש, שאנחנו עושים הרבה מאוד שיתופי פעולה. אמקה זה מקום מחבר.

יוסי חביליו:

הכול טוב, תמשיכו בפעולתם הברוכה ונהיה בקשר.

פאדי סוידן:

תודה רבה. תודה רבה.

יוסי חביליו:

טוב, אז לפי סדר היום שרון בבקשה או ליאת. שרון.

ליאת פיטרו:

שרון ממונה על הספורט בשכונות מזה מספר שנים, מקדמת המון פרויקטים בשיתוף המחלקה לגיל השלישי של עדנה. באמת גם פעילות לאורך כל השנה וגם אירועי שיא, שעוד מעט שרון תצלול למצגת ותציג את כל פועלינו בשלוש השנים האחרונות בערך.

שרון ניניוס:

טוב, אז אני מאמינה שעדנה תוסיף. אני, להציג את הכול זה קצת קשה. אני לא אדבר רגע על החשיבות. עדנה אני. אני אצלול ישר

עדנה דרנל:

לפעילויות.

שרון ניניוס:

לפרויקטים שאנחנו עושים ביחד.

עדנה דרנל:

בדיוק.

שרון ניניוס:

וישירות רק למה שעשינו ב 25, ממקד גם את הפעילות שלפני, וזה בהמשך לוועדה הקודמת שהייתה ומבטא צרכים.

עדנה דרנל:

אין ספק שמשנה לשנה הפעילויות מתרחבות.

יוסי חביליו:

זה טוב. רוצים עוד יותר להציג.

עדנה דרנל:

נכון.

שרון ניניוס:

אז יש לנו. בעצם בהרבה מאוד מנהלים קהילתיים יש לנו שיעורי סטודיו לגברים ונשים שמתופעלים על ידי מנהלים קהילתיים, חלק ביחד, חלק לחוד. משהו שהמנהלים הקהילתיים מתפעלים אותו כחלק מפעילות שגרתית במועדונים שלהם. יש לנו גם פעילות במרחב הציבורי, הרבה מאוד מתקני כושר שאנחנו מתקינים חדשים היום משתדלים לעשות גם לפי התקן, מתקנים מונגשים גם לגיל השלישי. זאת אומרת לשלב לפחות מתקן אחד מונגש, אם לא יותר. ברוב המקרים זה הרבה יותר. פרויקט התעמלות במים, שהתחיל בעצם מהוועדה הקודמת שהייתה בשנת 2024 ועלה הצורך להתעמלות במים. אנחנו לא קוראים לזה שחייה,

עדנה דרנל:

נכון.

שרון ניניוס:

זה התחיל בשתי בריכות כפיילוט, המשיך בכל הבריכות העירוניות, מתקיים עדיין ככל הבריכות העירוניות, מחזיק את עצמו פרויקט מאוד יפה.

יהודה פרוידגר:

זה לא מסובסד?

עדנה דרנל:

זה מסובסד. זה עדיין מסובסד.

יהודה פרוידגר:

אשתי משלמת מלא.

שרון ניניוס:

אפשר להגיד לנו כמה זה עולה?

יהודה פרוידגר:

מנוי בברכה. בטדי יש לך.

שרון ניניוס:

לא. אני לא מדברת על מנויים.

ליאת פיטרו:

לא מדברים על מנויים.

שרון ניניוס:

אני לא מדברת על מנויים. מה שאנחנו עשינו זה פנינו לקהל. לקהל הגיל השלישי באמצעות המחלקה לגיל השלישי. אני רק אגיד שאני. אני, כשאני עובדת עם עדנה ועם כל המחלקה, בעצם אני נותנת את הפן הספורטיבי, את הפעילות, את המדריכות, את כל המערך הספורטיבי. ועדנה בעצם אחראית על הבאת הקהל.

עדנה דרנל:

נכון,

שרון ניניוס:

אנחנו, אנחנו משוקים במנהלים הקהילתיים, אבל בעצם הנתח רגע של הבאת הקהל והתאמת הצרכים הספורטיביים זה יותר לתחום של החלק הזה של השולחן.

יוסי חביליו:

לא, מבחינת המחיר.

שרון ניניוס:

מבחינת המחיר.

יוסי חביליו:

אנחנו מסבסדים אותו. או שזה חופשי?

שרון ניניוס:

אנחנו מסבסדים אותו.

עדנה דרנל:

בטח.

שרון ניניוס:

זה התחיל בעשרה שקלים,

יוסי חביליו:

אה גרושים.

שרון ניניוס:

זה עלה. זה התחיל בעשרה שקלים למפגש שכלל.

יפה מזור:

מקבלים שלושה חודשים במאה שקלים בקרית יובל.

שרון ניניוס:

נכון, בחלק מהבריכות זה המשיך בעשרה שקלים. חלק מהבריכות התעריף טיפה עלה.

יהודה פרוידגר:

עשרה שקלים המפגש עולה לבן אדם. לא מסבסדים בעשרה שקלים.

יוסי חביליו:

ברור. ברור. זה לא בחינם.

ליאת פיטרו:

זה היה עולה לו יותר.

יוסי חביליו:

אם הוא היה מסחרי זה היה עולה לו יותר, והוא לא חייב להיות מנוי או שהוא חייב להיות מנוי?

עדנה דרנל:

לא. זה מה שטוב.

שרון ניניוס:

זה החידוש.

יוסי חביליו:

בדיוק שהוא לא חייב מנוי. שישלם עשרה רוצה יעשה מנוי או לא, זה כבר לא עניין שלנו.

עדנה דרנל:

נכון. לבוא פעמיים בשבוע פעם בשבוע לעשות פעילות במים בלי להיות מנוי.

שרון ניניוס:

דרך אגב זה האינטרס גם של הבריכות לחבק את הפרוייקט הזה. בואו נגיד את האמת.

ליאת פיטרו:

שרון גם במסגרת.

שרון ניניוס:

גם מימון. יש התחיל.

יוסי חביליו:

אבל אין בעיה שחסר בריכות. מה שאנחנו יודעים, מה שאין שעות כמו אולמות.

שרון ניניוס:

תראה, לא חסר בריכות והם יכולים גם להקצות שעות בוקר, כי בעצם בשעות בוקר יש לי רק שחייה של עדנה.

יוסי חביליו:

רגע רגע עדנה אז את רוצה להגיד לכולם? לא. כי היא מדברת.

שרון ניניוס:

בשעות בוקר יש לי רק שחייה של תלמידים בעיקר ולא בכל הבריכות, ולכן.

יוסי חביליו:

לכאורה הלחץ הוא אחרי הצהריים, ואת הגיל השלישי אני יכול לעשות בבוקר.

שרון ניניוס:

אתה יכול לעשות בבוקר ואז מה שקורה, אנחנו מצליחים לסבסד את זה. הבריכות, נותנות כניסה ללא עלות. זה הנתח שהמנהלים הקהילתיים בעצם מכניסים את היד לכיס. הבריכות נותנות את הכניסה למתקן ללא עלות. אני מממנת את ההדרכה. ועשרה שקלים שגובים זה עבור הרישום והביטוח והטופסולוגיה וכיוצא בזה, וככה הצלחנו לכלכל את הפרויקט הזה. זה עלה בחלק מהמקומות כי עלויות מדריכה וכאלה וכאלה. אבל בעצם הבריכות נותנות, פותחות את שעריהן.

יוסי חביליו:

מה אם טיילור, אתם לא רוצים להוסיף את טיילור.

ליאת פיטרו:

טיילור עד שאין זה.

יפה מזור:

אנחנו רוצים, הם.

יוסי חביליו:

הם מה? קבלת שיפוד באלפיים שקל.

יפה מזור:

אם לא נוסיף מטר רבוע, לא יהיה כלום.

שרון ניניוס:

לא אני יגיד לך טיילור לא פתוח כל בוקר. הוא לא פתוח.

יפה מזור:

חבל כי יש שם ביקוש עצום.

יוסי חביליו:

למה הוא לא פתוח כל בוקר?

יפה מזור:

הוא פתוח, ועוד איך פתוח.

יוסי חביליו:

בקיצור, תכניסי את טיילור.

שרון ניניוס:

זה עד שאין לי תכולה זה.

יוסי חביליו:

עד שאין מה?

שרון ניניוס:

עד שאין. עד שהוא לא מצליח למלא את הבריכה בכלל משתמשים אין לו.

ליאת פיטרו:

כנראה בבוקר בחורף אין לו יותר מדי.

יוסי חביליו:

בקיצור תרשמי, תרשמי לנסות לבדוק להכניס את זה גם בטיילור.

ליאת פיטרו:

אוקיי.

יוסי חביליו:

כי למעשה אני רואה שברוב הבריכות יש.

ליאת פיטרו:

בכל הבריכות.

יוסי חביליו:

למעשה היחידה שאין, לא בבית הנוער.

שרון ניניוס:

מה בית הנוער? זה כמו העירונית. שעכשיו אני לא זה, זה כמו.

יוסי חביליו:

מה אם בית הנוער ליאת?

יהודה פרוידגר:

איפה זה נפרד בית הנוער?

ליאת פיטרו:

בית הנוער יש אימונים בבוקר גם, אבל בית הנוער זה לא נחשב כמינהל קהילתי.

יוסי חביליו:

אז מה זה? למה נפרד?

שרון ניניוס:

ברמות בוודאות זה לא נפרד.

יהודה פרוידגר:

דתיים לא מגיע להם לעשות התעמלות במים? רק לחילונים מגיע לעשות התעמלות במים?

ליאת פיטרו:

הם עושים. לא, זה בדיוק.

שרון ניניוס:

נווה יעקב זה מופרד. רמות זה מופרד.

ליאת פיטרו:

קודם כל נווה יעקב מופרד בוודאות. רמות נפתלי גם.

יוסי חביליו:

הר חומה, למה מופרד?

עדנה דרנל:

למגזר החרדי יש פרויקט של שחייה.

יוסי חביליו:

שיעורי שחייה.

יהודה פרוידגר:

שיעורי שחייה, לא התעמלות במים.

עדנה דרנל:

יש להם. לא. לא. לא. זה משולב. גם וגם. פרויקט מאוד יפה לחרדים.

יוסי חביליו:

טוב תרשמי רגע לגבי. טוב בואי תמשיכי.

שרון ניניוס:

טוב. אנחנו עשינו בעצם ימי שיא ספורטיביים, מעין ימי ספורט קולקטיביים שעבדו מאוד מאוד מאוד טוב. הפילוט הראשון היה בחומת שמואל, בפסגת זאב סליחה. שוב המחלקה של עדנה הייתה אחראית על התוכן והמעטפת, בניית לוז, הזמנת משתתפים, גביה ואני הייתי אחראית על המערך הספורטיבי. ניצלנו את זה. עשינו הרבה מאוד פעילויות ספורט גם בשיבה למי שיותר פחות עושה פעילות ספורטיבית. קודם כל עשינו פעילות כוללת, השתתפו המון, השתתפו.

עדנה דרנל:

מאות. מאות.

שרון ניניוס:

450 באירוע הזה.

מדברים יחד:

יום אחד?

יוסי חביליו:

רגע מה זה יום אחד? זה ארבע שכונות ביחד או כל שכונה בנפרד.

יהודה פרוידגר:

לא. כל שכונה בנפרד.

עדנה דרנל:

כל רבעון שכונה.

יוסי חביליו:

ומכל שכונה באו 450?

עדנה דרנל:

לא. מכל העיר הגיעו.

ליאת פיטרו:

מכל העיר, ומכל שכונה.

יוסי חביליו:

עדיפות, השכונה כאילו יותר סביר שבאו הרבה.

עדנה דרנל:

הגיעו גם מחוץ לשכונה.

יהודה פרוידגר:

אבל הגיעו גם מחוץ לשכונה. אבל זה היה שווה.

יוסי חביליו:

שיתוף פעולה יפה מאוד. כל הכבוד!

עדנה דרנל:

נכון.

יהודה פרוידגר:

יפה מאוד.

עדנה דרנל:

כן. כן. אנחנו עובדים מצוין עם שרון.

יהודה פרוידגר:

עובדים מצוין.

ליאת פיטרו:

אנחנו לא מחכים לוועדה.

יוסי חביליו:

יפה מאוד. ככה צריך.

עדנה דרנל:

אנחנו מחכים לוועדה בשביל תקציב.

שרון ניניוס:

גם לא מחכים לתוספות תקציב. אני אגיד.

יוסי חביליו:

אז אתם רוצים תוספת או לא?

ליאת פיטרו:

אנחנו נשמח לקבל.

יוסי חביליו:

אנחנו נדבר על זה. צריך עוד כסף. יהודה תביא אתה חזק.

יהודה פרוידיגר:

בשביל מה עשינו את הוועדה הזאת? בשביל לשכנע אותך שלהביא.

יוסי חביליו:

בוא, תראה מי מדבר. הכסף.

יהודה פרוידיגר:

תראה, תראה מה אנחנו עושים בלי לקבל ממך כסף.

שרון ניניוס:

לא, אז אני אגיד.

יוסי חביליו:

מה ששרון נותנת זה גם שלי. מה?

שרון ניניוס:

אז זהו, שרון. די נגמר. זהו. הפכו לי את הבנקים. פסגת זאב וחומת שמואל זה מה שעשינו. בית הכרם ונווה יעקב. זה מה שתוכנן. ואז אנחנו לא.

יהודה פרוידיגר:

היה נווה יעקב. נווה יעקב עשינו.

שרון ניניוס:

נווה יעקב. זהו. לא עשינו.

עדנה דרנל:

עשינו במגזר החרדי, היה.

יהודה פרוידיגר:

אחרי שבוע עשרה ימים.

שרון ניניוס:

מה שעשינו מה שעשינו בגלל התכולה של המתקן לא יכולנו להכיל יותר ממאתיים שלושים.

יוסי חבילין:

איפה זה? בזיו?

שרון ניניוס:

בזיו. לא יכולנו להכיל יותר ממאתיים שלושים, ורצינו לפנות להרבה יותר קל ועשינו מתנסיאדה בשלישי. השנה בפעם הראשונה.

יוסי חבילין:

לא. אבל בבית הכרם עדיף מאתיים 30 מאשר.

שרון ניניוס:

אבל היו. היו הצוות של בית הכרם עשינו שם. אנחנו עשינו ענפים בכמה מנהלים קהילתיים כדי להגדיל את האירוע.

ליאת פיטרו:

יוסי כמו במתנסיאדה, אתה מכיר את זה?

יוסי חבילין:

כן. אז אני אומר תעשו יום שיא בבית הכרם.

שרון ניניוס:

נעשה בשמחה.

יוסי חבילין:

אז מקסימום תגבילו. תגידו לאנשים להירשם מראש. משהו.

שרון ניניוס:

אין בעיה. נעשה גם וגם וגם. כי הכול תלות תקציב.

יוסי חביליו:

כן, אני רואה שבחלק מהמקומות עשיתם את זה בכלל בחוץ.

שרון ניניוס:

הכל תלוי תקציב. נכון. עשינו בחומת שמואל, אבל בסוף הכנסנו לאולם להרצאה. דרך אגב יש שם הרצאה של איזה רופא.

עדנה דרנל:

של פרופסור יעול.

שרון ניניוס:

משהו. משהו באמת.

עדנה דרנל:

על שינה.

שרון ניניוס:

זה היה מדהים.

עדנה דרנל:

לישון כמו תינוק.

שרון ניניוס:

נכון.

יוסי חביליו:

נו יאללה, אז אני גם רוצה לבוא.

יהודה פרוידגר:

בנווה יעקב היה.

עדנה דרנל:

תבוא. אמרתי לך, אתה צריך לבוא.

יהודה פרוידגר:

לכל מקום בישראל.

יוסי חביליו:

נכון. אז תשלחי לי את החומרים. אני גיל שלישי לא מקבל חומרים. בתור אזרח.

עדנה דרנל:

יהודה צריך להזמין אותך.

יהודה פרוידגר:

צריך להזמין אותך לפעילויות קצת.

שרון ניניוס:

בוא לשחק כדורגל. כדורגל בהליכה. פרויקט שהתחלנו אותו לבד. התחיל אותו בעצם. מדינת הכדורגל התחילה להפעיל אותו ברחבי הארץ. הם פתחו חמש קבוצות בארץ בסך הכל. אנחנו פתחנו ארבע קבוצות בירושלים לבד, בלי מדינת הכדורגל. קצת התנתקנו מהם, כדי לעגן יותר את התקציר שכתבת.

יהודה פרוידגר:

היה פסגת זאב.

ליאת פיטרו:

יש פסגת זאב.

יהודה פרוידגר:

אבל זה לא כתוב פה, אבל היה. היה גם בפסגת זאב.

שרון ניניוס:

יש. יש. זה טעות סופר.

יהודה פרוידגר:

כאילו יש. יש.

ליאת פיטרו:

זה טעות סופר, יש פסגת זאב.

שרון ניניוס:

זה טעות סופר. בפסגת זאב יש, היא קבוצה חזקה.

יהודה פרוידגר:

נכון. נכון. הקבוצה כמעט זכו באליפות..

שרון ניניוס:

בו קבוצה משולבת נשים גברים, לא ניצחה בטורניר האחרון.

יוסי חביליו:

מי ניצח?

שרון ניניוס:

הר חומה. הר חומה מוגבלים חזקים. הצטרפו אלינו צוות טוב. ואני אגיד על הפרויקט הזה שהיום אנחנו עומדים עם שבע קבוצות בירושלים.

יוסי חביליו:

אז מה, כל כמה זמן? כל שבוע משחק?

יהודה פרוידגר:

כל שבוע,

שרון ניניוס:

כל שבוע אימון. כל כמה שבועות עושים להם טורנירים כי כבר הגענו לשבע קבוצות.

יהודה פרוידגר:

יוסי אתה צריך לבוא. מה איתך? אתה כבר לא מסתובב?

יוסי חביליו:

יושב במשרד, מנסה לעבוד.

שרון ניניוס:

אנחנו קהילה יפה, עשינו עכשיו במסגרת המתנסיאדה.

יוסי חביליו:

הוא מסתובב, כותב בפייסבוק.

עדנה דרנל:

יהודה כל הזמן בשטח.

שרון ניניוס:

יהודה, למה אתה לא משחק? זה בהליכה.

יוסי חביליו:

הוא יותר חזק בשיוק.

יהודה פרוידגר:

אני הלוואי.

יוסי חביליו:

טוב, תקשיב.

שרון ניניוס:

יש לנו שם הרבה חבריה טובים. אבא של אלעד עמדי יצטרף אלינו, אז אמרנו לו שייתן כמה מילים גם עלינו. סך הכל הוא שוער טוב.

עדנה דרנל:

אני רוצה להגיד אם סיימת לדבר על כדורגל בהליכה.

שרון ניניוס:

אני סיימתי.

עדנה דרנל:

רוצה להוסיף. אני רוצה להוסיף פה בעניין של כדורגל בהליכה, שאחד מהאתגרים של המחלקה לגיל השלישי זה להוציא גברים מהבית. ומה שהיה יפה. שכדורגל בהליכה הוציא גברים.

יוסי חביליו:

עד עכשיו הרוב היו נשים משתתפות?

יהודה פרוידגר:

הרוב.

ליאת פיטרו:

וואו כן, נשים השתתפו. נשים יוצאות, קודם כל נשים באופן טבעי יוצאות יותר מהבית וגם מגיעות למועדוני גיל שלישי ברחבי השכונות והמנהלים הקהילתיים.

יוסי חביליו:

גם יותר טוב, בלי קשר לספורט.

עדנה דרנל:

בלי קשר.

ליאת פיטרו:

גברים, בדרך כלל הם בפרלמנטים, בבתי קפה וכו'. ופחות עושים את הפעילות הגופנית שיש במועדונים, במנהלים הקהילתיים.

יוסי חביליו:

פאשלה של הגברים.

ליאת פיטרו:

והאדם ודווקא הכדורגל בהליכה.

דר' חורש דור-חיים:

פרלמנט זה לא ספורט? יש לנו הרבה ספורט בפרלמנט.

יהודה פרוידיגר:

את זה תגיד לנו בהרצאה שלך הנה הגיע.

דר' חורש דור-חיים:

יש הרבה ספורט.

יהודה פרוידיגר:

כמו שאומרים בטירונים, יש מסלול למיטיבי לכת. יש מסלול למיטיבי לסת.

ליאת פיטרו:

בדיוק. אז דווקא הכדורגל בהליכה, ואני חושבת שגם בשחייה הגיעו.

עדנה דרנל:

גם בשחייה.

שרון ניניוס:

הרבה גברים, לא קצת. הרבה גברים.

עדנה דרנל:

בפינג פונג. במתנסיאדה, זה גם הייתה תגלית. אבל תדברי על.

יוסי חביליו:

תורי. עכשיו תחזרי למתנסיאדה. כן.

שרון ניניוס:

מתנסיאדה זהב, אירוע ראשון שעשינו אותו עכשיו פעם ראשונה כפיילוט, היה מאוד מאוד מאוד מאוד מוצלח. הוצאנו יום שלם, עשינו כדורגל בהליכה בחומת שמואל, מאוד מוצלח.

יוסי חביליו:

איפה זה היה?

שרון ניניוס:

כדורגל בהליכה בחומת שמואל. ברידג.

יוסי חביליו:

אה בכל מקום.

שרון ניניוס:

ברידג' היה בבית הכרם. שחמט היה במגדלי הים התיכון, שחייה היה בטלפז, ובטניס שולחן היה בגילה. היה מדהים. נכון? אני

יוסי חביליו:

כמה השתתפו סך הכול?

שרון ניניוס:

איזה 400.

ליאת פיטרו:

לא, יותר. לא?

עדנה דרנל:

200.

יוסי חביליו:

200 בכל הענפים ביחד? 200 זה מעט, מה? רק ביום אחד אתה מביא איזה 400.

שרון ניניוס:

רק בכדורגל היה לך 80 ומשהו.

גיתית כהן:

אה, יש את הכדורגל. לא היה איזה 250 300, משהו כזה.

יהודה פרוידיגר:

לא. צריך. צריך להבין למה לא היה מספיק.

שרון ניניוס:

אני אגיד למה.

יהודה פרוידיגר:

יחסית היה, דווקא המתנסיאדה קצת אכזבה. אבל בסדר.

שרון ניניוס:

אני אגיד לכם מה דעתי.

ליאת פיטרו:

למה? זה אירוע ראשון.

יהודה פרוידיגר:

מבחינת משתתפים.

שרון ניניוס:

אני אסביר לכם מה דעתי.

יעל ביטון דה-לנגה:

אבל אם זה פעם ראשונה? ופעם ראשונה

שרון ניניוס:

המתנסיאדה הזאת תוכננה.

יעל ביטון דה-לנגה :

מציבים יעדים ולפי זה קובעים אם הצלחנו או לא.

יוסי חביליו :

יעל דלנגה ביטון, חברת מועצה בכירה.

יעל ביטון דה-לנגה :

יפה שאתה מכיר.

עדנה דרנל :

מה שמה?

יעל ביטון דה-לנגה :

יעל ביטון דלנגה

שרון ניניוס :

אני אגיד לך ככה.

יהודה פרוידיגר :

יעלה דלנגה ביטון. יעלה ביטון דלנגה.

שרון ניניוס :

אני אגיד שהמתנסיאדה הזאת הייתה פיילוט, שאנחנו הרמנו אותו גיתית בכמה זמן.

גיתית כהן :

בכלום זמן.

שרון ניניוס :

חזרנו מהחגים ב 16 לעשירי. לי היה עוד אירוע של נשים ב 17 לעשירי. זאת אומרת, רק ב 20 לעשירי התחלנו לעבוד על אירוע שיתקיים ברביעי לנובמבר. היה לנו בקושי שבועיים גם עבודה, גם רישום, גם לסגור את כל התחרויות. להזמין מדליות, זאת אומרת הכול מהכול. ברמה שנסענו עם הרכבים הפרטיים להביא את המדליות, כי זה היה אירוע צפוף מאוד וגם בלי תקציב. אני שמה את זה כאן. וגם בלי תקציב.

גיתית כהן:

אנחנו צריכים תקציב.

שרון ניניוס:

לקחנו איגום משאבים של כל מה שהצלחנו לאסוף. אני וגיתית ממש בכיתות רגליים, והצלחנו לעשות את מה שצריך לעשות, ואני חושבת שהגענו לכמות מאד יפה של משתתפים בטווח של שלושה ימי מהעבודה.

גיתית כהן:

אני גם חושבת.

שרון ניניוס:

זאת אומרת, אחרי שלושה ימים שעבדנו על זה, רצנו קדימה לפרסום. הפרסום היה באוויר שבוע, אז צריך להבין.

יעל ביטון דה-לנגה:

מתי הפעם הבאה? זה יהיה רבעוני או שנתי?

עדנה דרנל:

אז באמת פנו אלינו.

שרון ניניוס:

מבחינתנו ב 2026, אבל זה באמת תקציב רבעוני.

עדנה דרנל:

למשל השחמט. זה לא יהיה רק פעם בשנה. רוצים לאורך כל השנה.

שרון ניניוס:

אז אני אומרת שוב, אני אגיד את זה הכי פשוט.

יוסי חביליו:

חברה. בואו. יש עוד הרבה נושאים לדבר.

שרון ניניוס:

הטרפת שעברנו כאן סביב הדבר הזה. באמת.

יוסי חביליו:

בקיזור צריך כסף.

שרון ניניוס:

צריך כסף.

יוסי חביליו:

זו השורה שתמיד.

שרון ניניוס:

עם כסף נעשה גם מצדי כל רבעון, ונעשה את זה יפה ונפרוק את זה על כל השכונות ובשמחה רבה. אבל צריך לזה תקציב. זהו יש לנו את השכונות שאני חושבת שכדאי ש.

יוסי חביליו:

יש מוסקוביץ. הוא פנה אליי.

גיתית כהן:

דר'! דר' מוסקוביץ.

יוסי חביליו:

כן. כן. אנחנו נדבר על זה. כן לא, לא קשור. יש לנו בשחמט. לא רוצה לעכב את זה. יש יורו השחמט שקיבלו מלא כסף שהתחילו לעבוד. יש עכשיו נו, ההוא שעושה בבתי ספר איך קוראים לו?

עדנה דרנל:

הנה, הוא עושה. בחור צעיר בן 21.

יוסי חביליו:

ויש לו גם שם.

גיתית כהן:

מוסקוביץ.

ליאת פיטרו:

אבל גם היורו שחמט בבתי הספר.

יוסי חביליו:

לא מוסקוביץ. בבתי הספר. עכשיו קיבל מלא כסף ממנחי, 150 אלף שקל.

גיתית כהן:

מוסקוביץ?

יוסי חביליו:

לא מוסקוביץ. מוסקוביץ היה אצלי. שהוא עושה בשוק

גיתית כהן:

שהוא עושה בשוק על מחצלות.

יוסי חביליו:

יש שלושה גופים, יש אחד שעושה בבתי ספר ועכשיו הגדלנו לו את הכסף דרך איך קוראים לה?
באצי. ומ 30 אלף שקל זה עלה ל 150 אלף שקל. הבטחתי להם Matching לא הבאתי. נראה מה
יהיה.

ליאת פיטרו:

לא הבאת?

יוסי חביליו:

לא.

יהודה פרוידגר:

מה עולה בשחמט כסף?

שרון ניניוס:

כן. אני גם לא מבינה.

יוסי חביליו:

אבל רגע, לא. כי הוא לוקח על החוגים, אבל לא משנה. הגדלנו בהרבה את החוגים לבתי ספר כי הם
טענו, תכף אני אזכר בשם, שהוא עושה את החוגים יותר טוב. הם לא רצו לעבוד עם אבי סלמן ויורו
שחמט. אלה חברים של ראש העיר. נראה עכשיו מה יעשו בכסף שקיבלו. אבל יכול להיות אפשר
לשלב אותם פה בגיל השלישי. או את מוסקוביץ, נראה. טוב. קדימה שרון.

שרון ניניוס:

טניס שולחן. תראו, אני אדלג רגע. עשינו כאן פעילות בזום גם בתקופה של המלחמה וגם בתקופה

של, של כל מיני סגרים שהיו בשנים האחרונות.

יוסי חביליו:

איטיוד איטיוד, שמעתם? אז יש קבוצה שלישית שקוראים לה איטיוד.

עדנה דרנל:

וכולם פורשי יורו שחמט.

יוסי חביליו:

אני לא יודע אם הוא פרש או לא. הוא עושה בבתי ספר, והוא עובד טוב עם מנחי, והם רצו להמשיך איתו. אז ארגנו כסף להם גם. אוקיי. טוב, הרוב מאצלהם בעצם. מבאצי.

עדנה דרנל:

ממנחי.

יוסי חביליו:

מנחי. כן.

שרון ניניוס:

טניס שולחן, משהו שאנחנו ממשיכים ומקדמים, פעילות שעובדת יפה בכל הבניינים הקהילתיים. שגית אולי תגידי את.

שגית אילוז:

אני ידבר על ללכת בשכונות? אנחנו באוגוסט יצאנו עם קול קורא לתושבים שרוצים להתנדב ולהוביל קבוצות בשכונות. אנשים מהגיל השלישי שיובילו קבוצות הליכה בגיל השלישי בשכונות. זה צבר. באמת חשבנו להתחיל מארבע שכונות. יש לנו משהו כמו 18 שכונות.

יוסי חביליו:

כמה משתתפים?

שגית אילוז:

אז זהו. כמה משתתפים? יש חלק שהם בהרצה, יש חלק שכבר התחילו ללכת ולצעוד. שמונה שכונות כבר צועדות. זאת אומרת, גייסו כבר. עשינו להם הכשרה בספטמבר של שלושה ימים, וכבר התחילו ללכת. שמונה שכונות כבר צועדות, גייסו אנשים, יצאו בפרסום. יצאנו בפרסום, גם עירוני וגם שכונתי. יש לנו שמונה קבוצות שהולכות, ובהרצה יש עוד עשר.

יוסי חביליו:

עכשיו, אפרופו הליכה בשכונות.

ליאת פיטרו:

וזה כולל את ההליכה הנורדית או לא כולל את ההליכה?

שגית אילוז:

לא, כולל הליכה נורדית.

יוסי חביליו:

הליכה נורדית זה חוץ מזה. מי מארגן את ההליכה הנורדית?

יהודה פרוידיגר:

המנהלים.

ליאת פיטרו:

גם השכונות, המנהלים. נחום ו.

יוסי חביליו:

זה משהו אחר. כבר יבוא יגיד לנו.

ליאת פיטרו:

לפני שש שנים תיקצבנו את זה, קנינו להם את המקלות.

שרון ניניוס:

נכון. הייתה חלוקה של מקלות.

ליאת פיטרו:

אני חושבת שיש בעוד זמן. עכשיו איך זה נקרא בית רחל?

שרון ניניוס:

בית רחל. גם בפסגת זאב יש הליכה נורדית, גם בארנונה,

שגית אילוז:

אגב, זו פעילות שמוציאה גברים. ראינו שהיא מוציאה גברים מהבית.

יעל ביטון דה-לנגה:

מה אם הירושלמי על שם רובינשטיין עקיבא, שהפניתי אליך עם דניאל.

יוסי חביליו:

כבר נפגשתי איתם.

גיתית כהן:

זה מוסקוביץ.

יוסי חביליו:

זה מוסקוביץ.

יעל ביטון דה-לנגה:

זה מוסקוביץ? נורא חשוב. אני מחזיקה תיק התיירות ובמסגרת הפעילות שלי בכמה שכונות.
פשוט מדהים מה שהם עושים. האנשים האלה.

גיתית כהן:

לכן פרסמנו אותם.

יוסי חביליו:

מה הם רוצים? הם גם רוצים כסף.

גיתית כהן:

אני העברתי אותו ליוסי.

יהודה פרוידיגר:

את תביאי להם.

יעל ביטון דה-לנגה:

למה שאני אביא להם? אני לא מביאה מספיק לתחום התיירות.

יהודה פרוידיגר:

כי הם מביאים תיירות.

יוסי חביליו:

החברה. יעלה יעלה.

יעל ביטון דה-לנגה:

הלוואי וכל חברי המועצה יהיו כמו יהודה, ויפרגנו כמו יהודה.

יוסי חביליו:

בסדר. תודה. אני רק מעדכן מבחינת ההלכתיות שעוד כמה שבועות יתחילו טיולים ביום שבת. לא מחללי שבת. בשכונות. אז אנחנו נעביר לכם שתפיצו. זה נועד יותר לגיל שני שלישי כי היה ביקוש גדול. ראינו גם בבתים מבפנים שהיה מפוצץ. מה?

ליאת פיטרו:

משפחות צעירות גם. לא?

יוסי חביליו:

כן. כן כן, אבל אני אומר יהיו סיורים ביום שבת ב 11. עוד שבוע שבועיים זה אמור להתחיל ואני אעביר לכם. זה מאוד מתאים. זהו.

יהודה פרוידגר:

מי מדריך? מי מוביל את.

יוסי חביליו:

מי שמוביל זה כרגע, נו לא גינות. כן. גינות העיר.

יהודה פרוידגר:

אני מבין.

יוסי חביליו:

יש להם, יש.

יהודה פרוידגר:

בכל מיני מקומות יהיו טיולים. הם יביאו מדריכים?

יוסי חביליו:

הם יביאו מדריכים מקצועיים, יש אחד איתמר פרחי אם אתה מכיר שהוא מדריך טוב שעושה גם בימי שישי. עושה טיול סילבסטר, גם לא מחלל שבת בלי מדונה. אז הוא אחד המדריכים.

עדנה דרנל:

אפשר בשילוב עם ליאת בן צבי.

יוסי חביליו:

אז מי שעושה לנו את זה יותר נוח, זה המנהל הקהילתי. הוא יביא את המדריכים. אם הם רוצים אז, אז תוכל לעזור להם. אבל הם טוענים שיש להם קשר עם כמה מדריכים טובים, ושהם ירצו את זה. טוב, זהו. לראות, את רוצה להוסיף? עדנה את רוצה להוסיף?

יהודה פרוידגר:

אני רוצה להגיד כמה דברים.

יוסי חביליו:

כן. אתה תורך לפי הסדר.

יהודה פרוידגר:

הנה, זה תורי עכשיו. סקירה של האתגרים הקיימים. אני הייתי שמח שניתן לדוקטור חורש קצת להסביר.

יוסי חביליו:

הוא בא אחריו.

יהודה פרוידגר:

כן, יופי. אז פשוט באמת.

יוסי חביליו:

העדנה אחרי זה ואחרי זה.

יהודה פרוידגר:

קודם כל.

עדנה דרנל:

שדוקטור חורש ידבר לפני.

יהודה פרוידגר:

קודם כל אני באמת רוצה ככה בפני כל האנשים שנמצאים פה, אבל גם וודאי לפרוטוקול, להודות למחלקה לגיל השלישי לממונה עדנה ולכל הצוות. באמת עבודה מדהימה מה שנעשה במחלקה הזאת. טביעת האצבע. טביעת האצבע ניכרת בכל העיר, בכל רחבי העיר, וודאי שחלק גדול. חלק מהפעילות היא בשיתוף מחלקת הספורט, שכל פעם שאני מדבר עם עדנה היא מציינת לשבח שיתוף מעולה, מצוין עם הבנה.

עדנה דרנל:

מאוד אוהבים את מחלקת הספורט

יהודה פרוידגר:

האישיות של ליאת מקרינה למטה. שרון נהדרת בפני עצמה. ובאמת, ברוך השם. זה באמת אגף שרוצה שכל העיר תהנה ממה שיש לו לתת. וזה באמת, באמת כיף לפגוש שיש אנשים כאלה טובים וחיוביים. עכשיו הספורט, זה במסגרת תחום הבריאות שהמחלקה לגיל השלישי בעצם קבעה לעצמה ארבעה תחומים. נעשתה עבודה ביחד עם הגיוינט על הזדקנות מיטבית, וקבענו ארבעה תחומים שאנחנו מתעסקים בהם. כשאחד מהם הוא קידום הבריאות, שיש בזה עוד פנים מלבד הספורט, אבל הספורט מתחבר לתחום של הבריאות. עדנה בהמשך תיתן את הסקירה על הכול. אני יכול פשוט גם להגיד את כל הדברים, אבל.

עדנה דרנל:

אתה יכול במקומי.

יהודה פרוידגר:

כן. אבל באמת ספורט זה אחד הדברים. רק אני אגיד בקצרה את התחומים. זה תרבות, שזה באמת להוציא את האנשים מהבית לצריכת תרבות. ספורט. חוסן כלכלי. ומשמעות וקיימות. שבעצם אנחנו, והורדנו את גיל, את הגדרת הגיל השלישי, את ההגדרה של הגיל שהמחלקה מטפלת בו מ 60 ומעלה. אנחנו מאמינים שכמו שככה רמזת קודם, שככל שהם שייכים יותר לאגף חברה, יגיעו יותר מאוחר לאגף רווחה. ובוודאי אלה שעוסקים גם בספורט. אנחנו חשבנו שחשוב שיווצרו חברויות, חברות חדשות, קבוצות חדשות, קבוצות שייכות חדשות, קהילות חדשות שיהיה ידע, ידע גם, גם ידע עיוני וגם מעשי באמת בכל התחומים האלה, גם בחוסן כלכלי, גם כל הדברים. באמת נעשית עבודה נהדרת.

יעל ביטון דה-לנגה:

יש מסגרת של התנדבות?

יהודה פרוידגר:

אני מה? יש מסגרת של התנדבות, כן.

יעל ביטון דה-לנגה:

איפה זה נכנס תחת ארבעת הכותרים. בתרבות?

עדנה דרנל:

שייכות ומשמעות.

יהודה פרוידגר:

שייכות ומשמעות. שייכות ומשמעות, אנחנו מעודדים גם התנדבות וגם יזמות. זאת אומרת גם אנשים שיש להם חלמו עבדו כל החיים בתור פקיד בנק. עבדו לאורך כל זמן העבודה שלהם בתור פקיד בנק, אבל הם היו צלמים נהדרים או מה שרוצים להעביר חוג לצילום. יש לנו פלטפורמה שמאפשרת להם יזמות של צילום והכול.

יעל ביטון דה-לנגה:

זה מה שנקרא קהל היעד שלכם.

יהודה פרוידגר:

קהל יעד שלנו.

יעל ביטון דה-לנגה:

תזמינו אותי.

יהודה פרוידגר:

בסדר גמור, מוזמנת. עכשיו לגבי הספורט באמת הספורט זה אחד הדברים החשובים בבריאות, ובכלל בלהרגיש צעיר ולהרגיש בריא ולהיות בריא באמת. אז הספורט מתחלק פה באמת לשני דברים. אחד זה ימי שיא או אירועי שיא או כל מיני חוגים קצרי מועד וקצרי טווח. ובאמת יותר פעילות ספורטיבית ממושכת ומתמשכת. והפעילות ספורטיבית ממושכת ומתמשכת, זה למשל הליכה. הליכה, מה שעכשיו עושים את קבוצות הליכה הזאת, שהיה לזה היענות מאוד מאוד יפה של מובילי ההליכה, שכמו ששמענו פה במנהלים הקהילתיים, אז זה כמובן מתחלק לפי גילאים.

יפה מזור:

איזה שכונות קידום בריאות?

יהודה פרוידגר:

אבל אני חושב שפה, פה צריך גם לבחון אפשרויות שפה. כאן אני באמת פונה יוסי ומביא את זה לשולחן הזה. נגיד פינג פונג זה ספורט שמאוד אהוב, זה גם היה. אני חושב שעשינו את הספורטיאדה הזאת. זה היה, המחזיאדה, זה היה המקום שהכי הרבה אנשים הגיעו דווקא לפינג פונג.

יוסי חביליו:

יחסית גם זה לא מצריך יכולות פיזיות יוצאות דופן.

יהודה פרוידגר:

נכון, אבל עדיין זה ספורט, זה עדיין זה. זה לא רק ספורט, זה גם קואורדינציה עין יד. זה ההפעלה

של המוח. זריזות, תגובה, מהירות תגובה. כל הדברים שבאמת נותנים לבן אדם להרגיש צעיר, לתפקד במלוא הכושר. ואין בכל המנהלים, אין אפילו בכל מינהל קהילתי שולחן פינג פונג.

שרון ניניוס:

אז עכשיו אני רגע, אני חייבת לקטוע ולהגיד שאנחנו עושים.

יהודה פרוידגר:

שהיו פה קודם כל שנקבע מטרה, שבכל מנהל קהילתי יהיה שולחן פינג.

יוסי חביליו:

לפחות שולחן אחד, מה צריך שניים בשביל.

יהודה פרוידגר:

לפחות שולחן אחד.

יוסי חביליו:

שלא יתחילו לריב גם.

יהודה פרוידגר:

כן. אז אני שמח ששלושה, אבל שלושה.

יוסי חביליו:

יופי. אז שרון, מה את רוצה לעדכן בעניין הזה?

שרון ניניוס:

ליאת עדכנה. אנחנו מתקנים כרגע, זה יהיה חיצוני. אני רוצה להגיד משהו על שולחנות פינג פונג.

יהודה פרוידגר:

שולחנות שגם מעמידים בחוץ, בגשם ובשלג ובחום.

שרון ניניוס:

שולחן פנימי.

יוסי חביליו:

לא. בחוץ זה מבטון.

ליאת פיטרו:

לא, זה מפיברגלס.

שרון ניניוס:

נכון, אנחנו מתקינים שולחנות פינג פונג חיצוני. מחליפים לרמות, מתקינים ביובלים ובעוד שתי שכונות.

יוסי חביליו:

מה זה חיצוני? מבטון כזה?

ליאת פיטרו:

לא. זה מפיברגלס משוריין.

יוסי חביליו:

הבנתי,

יהודה פרוידיגר:

אבל מה? כמה שכונות עוד אין?

ליאת פיטרו:

לא. קודם כל בגילה. בגילה, באולם יש שמה עשרות שולחנות, כי יש שם חוג.

יהודה פרוידיגר:

כן.

ליאת פיטרו:

ואפשר לפתוח גם לגיל השלישי. אותו דבר.

יהודה פרוידיגר:

שמה עשו את המחוזי. אגב.

ליאת פיטרו:

ואותו הדבר גם בנווה יעקב.

יהודה פרוידיגר:

בגילה עשו את התחרות.

יוסי חביליו:

אבל השאלה. גיד שאני אקנה שולחן למינהל קהילתי, הוא יפעיל את זה? יש ביקוש?

יהודה פרוידגר:

כן, כן.

ליאת פיטרו:

כן. היום לקנות שולחן זה כלום. זה מה זה אלפיים ומשהו שקל.

יוסי חביליו:

אז יאללה, בוא נקנה.

שרון ניניוס:

הבעיה זה לא הקניה של השולחן.

יוסי חביליו:

מה מה?

ליאת פיטרו:

מה אתה יכול לקנות?

שרון ניניוס:

הבעיה זה לא הקנייה. הבעיה זה, זה.

ליאת פיטרו:

גם שולחן אחד, כמה אתה יכול לקנות?

יוסי חביליו:

אנחנו נציג המנהלים, בטח נראה מה הוא יגיד על זה.

עדנה דרנל:

שרון. אם זה לא בעיה לקנות, לנו לא בעיה לתפעל את זה.

ליאת פיטרו:

כן, נכון, יש לנו רכזים.

יוסי חביליו:

מה הבעיה, יש לך רכז?

עדנה דרנל:

בטח. אנחנו מגייסים מתנדבים לדברים האלה. ומתנדבים זה נותן המון המון ערכים.

יוסי חביליו:

רגע. נגיד שאני מביא לך עכשיו עשרה שולחנות פינג פונג עליי. מה את עושה איתם?

יהודה פרוידגר:

את כולם אנחנו נאייש. בכל המנהלים ניקח.

יוסי חביליו:

טוב. אני אביא לכם עשרה שולחנות, נביא את הכסף, תרשמי, נראה אותו.

גיתית כהן:

רגע יוסי. אבל שולחן אחד למינהל קהילתי,

ליאת פיטרו:

אבל שולחנות מתקפלים שלא בחוץ.

גיתית כהן:

כן כן כן..

יוסי חביליו:

פנימיים, לא חיצוניים.

ליאת פיטרו:

כן, אבל רגע שנייה, שולחן אחד. כמה יכולים לשחק בו? שני אנשים. צריך לפחות שלושה ארבעה למינהל.

יהודה פרוידגר:

אז תשמעי.

יוסי חביליו:

אנחנו נחלק אותם בשלושה.

ליאת פיטרו:

עזוב שנייה את הכסף.

יהודה פרוידגר:

ליאת. אז אני רוצה לספר לך. נער הייתי.

יוסי חביליו:

וגם קטונתי.

יהודה פרוידגר:

והייתי חבר. גם נכון. אבל כשהייתי חניך בתנועת הנוער, אז בסניף היה לנו רק שולחן פינג פונג אחד. וכל הסניף בנים בנות, כולם רוצים לשחק. אז היינו עושים קרוסלה. את יודעת איך עושים קרוסלה?

ליאת פיטרו:

ברור. בסדר.

יהודה פרוידגר:

יפה אז עושים קרוסלה, אז זה גם ריצה וגם הליכה. בהתחלה להתחיל הליכה אחרי ריצה ואחרי זה השניים האחרונים שנשארו משחקים. אבל צריך לעבות את זה. באמת צריך לעבות את זה.

ליאת פיטרו:

אני אומרת בעזרת השם, יהיה בית לטניס שולחן על שם בן זוסמן.

יוסי חביליו:

איפה זה אמור להיות?

ליאת פיטרו:

זה אמור להיות בתלפיות מעל הדקטלון. וועדת הקצאות. עכשיו. ועדת הקצאות הולכת לדעתי חודש הבא.

יוסי חביליו:

מי יבנה את זה?

ליאת פיטרו:

זוסמן.

יוסי חביליו:

האמריקאי?

ליאת פיטרו:

כן, העמותה תעשה את זה. אנחנו בדרך לשם. זה באמת בשורה ענקית.

יוסי חביליו:

נכון, אבל לפי דעתי זה.

ליאת פיטרו:

לדעתי עוד כמה חודשים טובים.

יוסי חביליו:

זה פחות או יותר למקצוענים, ואדם לא יבוא מבית הכרם. גיל שלישי.

ליאת פיטרו:

הכרם מקצוענים. הנוער למקצוענים.

יוסי חביליו:

לא. אבל אני רוצה לתת לבן אדם ליד הבית, נכון?

ליאת פיטרו:

בסדר, אבל גם וגם.

יהודה פרוידגר:

אז אני אומר בוא נתחיל. בוא נתחיל בשולחן אחד.

ליאת פיטרו:

יש לך גם בטיילור פעילות.

יהודה פרוידגר:

בוא נתחיל בשולחן אחד ואחרי זה נעבה, נגמור.

יוסי חביליו:

טוב חברה, רגע, בוא שנייה מקצר, כי הדיון הוא רק פה ויש לנו פה מלא אנשים שלא דיברו.

יהודה פרוידגר:

עוד. עוד.

יוסי חביליו:

יפה, בסדר, בסדר.

יהודה פרוידגר:

עוד דבר שאנחנו, שאני חושב שיכול לעזור בשוטף. זה מלבד התעמלות מים לעשות שחייה רגילה, גם לסבסד אפשרות לשחייה רגילה שבני גיל שלישי שיכנסו. להגיע לסיכום עם אדון עתיק, להגיע לסיכום עם המנהלים ביחד עם הספורט, שיתנו מחיר מיוחד לבני הגיל השלישי לחוגי שחייה בשעות הבוקר. בטוח שבשעות הבוקר המנהלים יותר ריקים ושתצא הנחיה ממשה.

יוסי חביליו:

מה אתה אומר, משה? האם יש לכם מחיר מיוחד לגיל שלישי לבוקר?

מדברים יחד:

מדברים על שולחנות.

יוסי חביליו:

שניה. שניה. בוא נראה אם יש לו. תן תשובה קצרה לשאלה הזאת. יהודה, אנחנו לא נספיק.

משה אטיק:

תשובה חיובית. יש.

יוסי חביליו:

קול יותר רם אפשר.

משה אטיק:

כל מתקני הספורט והבריכות שיש בירושלים, הם עובדים על פי חוק שגם הפיס שבנה את רובם מכתוב. זה לא שהמינהל היום קובע את המחיר בעצמו. יש מחיר לגמלאים, ויש מחיר לנכים, ויש מחיר לכל מיני אוכלוסיות. אז גם יש לגיל שלישי כמו שב holmes. מי שמכיר את מקומות ה holmes, בבקרים תמיד יש מנוי יותר זול כי הבוקר יותר שקט.

ליאת פיטרו:

יש את התעריפים הקבועים לכל הבריכות העירוניות.

יוסי חביליו:

טוב. אנחנו נבדוק את זה.

ליאת פיטרו:

לזוג, זוג פלוס אחד, לזוג פלוס שניים.

יוסי חביליו:

כן. אבל האם יש מחיר לגיל שלישי בבוקר?

ליאת פיטרו:

יש במנהלים הקהילתיים הם נותנים. הם נותנים מחירים יותר נוחים בבוקר.

יוסי חביליו:

בבוקר?

יעל ביטון דה-לנגה:

יותר מסובסדים, פחות.

יוסי חביליו:

אנחנו נבדוק את זה.

משה אטיק:

יוסי. יוסי. דבר אני אחזיר לך תשובה..

יוסי חביליו:

טוב יהודה. אם אתה יכול לקצר.

יהודה פרוידגר:

בסדר נו.

יוסי חביליו:

סיימת?

יהודה פרוידגר:

תעביר את רשות הדיבור.

יוסי חביליו:

אתה רוצה עוד משהו? אל תתבאס.

יהודה פרוידגר:

לא, לא. אני משתלב. אל תדאג, אני לא מהביישנים.

יוסי חביליו:

כן עדנה, בבקשה.

עדנה דרנל:

אז אני רוצה לפני שאני מדברת, כן לתת לדוקטור חורש שאנחנו עובדים איתו עכשיו. ככה בחודשים האחרונים צמוד. אז אני אשמה. דר חורש תציג מנקודת המבט שלך.

יוסי חביליו:

בבקשה.

דר' חורש דור-חיים:

יש לי גם מצגת.

יוסי חביליו:

אז אפשר מה שנוח לך?

דר' חורש דור-חיים:

אז אני אתחיל, אני אתחיל.

יוסי חביליו:

גם תציג את עצמך בכל זאת למי שלא מכיר.

דר' חורש דור-חיים:

אז ראשית, לפני שאני מציג את עצמי, אני רוצה רגע לעשות איזה הבחנה אקדמית ברשותכם,

יוסי חביליו:

קח את זה.

דר' חורש דור-חיים:

כי קצת מפריע לי. ספורט. אז אנחנו מדברים על ספורט. אנחנו מדברים על פעילות גופנית.

יוסי חביליו:

מה ההבדל?

דר' חורש דור-חיים:

לא כל ספורט זה פעילות גופנית. לא כל פעילות גופנית זה ספורט. שניהם טובים וחשובים מאוד לזיקנה מיטבית, שאני חושב שזה המושג הזה שהעלתה עדנה קודם, הוא המושג שאנחנו צריכים לפעול. ומשמה, והכל צריך בעצם, כל הווקטורים צריכים להימשך לשמה. זיקנה מיטבית. ויושבים פה גם נציגים של קופות החולים. חשוב באמת שגם הם יבואו ויתנו את הפן שלהם. לי זה היה מאוד חשוב. דיברתי עם יעל והיא שאלה אותי מי אתם חושבים שהם צריכים להשתתף? אמרתי שחייבים למצוא פה ecosystem שמשלב את מוסדות הבריאות ואת העירייה ביחד ולחבר את הדברים האלה. אני באמת.

יוסי חביליו:

רק באמת שנשכיל. מה ההבדל בהגדרה בין ספורט לפעילות גופנית?

דר' חורש דור-חיים:

פעילות ספורטיבית היא פעילות שבמהות שלה היא פעילות שיש בה איזושהו אלמנט של תחרות. פעילות שיש בה איזושהו אלמנט שהוא הישגי. לצורך העניין גם שחמט זה ספורט

יוסי חביליו:

כן. הנחתי ששם.

דר' חורש דור-חיים:

אבל היא לא פעילות גופנית. היא אולי פעילות גופנית למוח, שזה טוב זה מצוין. גם ברידג, אבל היא לא פעילות גופנית ברמה הפיזיולוגית per se. הליכה לצורך העניין הליכה נורדית היא kt פעילות ספורטיבית, היא לא תחרותית במהות שלה. היא פעילות גופנית, אבל היא לא פעילות ספורטיבית, אלא אם כן אנחנו עושים עכשיו יום ספורט שכולל גם איזושהי תחרות, הליכה.

יוסי חביליו:

הליכה. כמו שאול לדני.

דר' חורש דור-חיים:

כן. זה טוב וזה טוב, והם מתחברים. ויש בינינו ממשק טוב. הספורט, מדרבן את האנשים לעשות פעילות גופנית. אם אנשים עושים משחק כדורגל בהליכה גם בגיל שלישי, גם אם זה ספורט לצורך העניין. לא כי אתה רוצה להיות ספורטאי אולימפי, אז כמובן שזה נותן את המוטיבציה וזה נותן את התמריץ, וזה חשוב מאוד לשלב את הספורט בתוך הפעילות הגופנית ואת הפעילות הגופנית בתוך

הספורט.

עדנה דרנל:

מי שרוצה לראות תחרותיות בגיל השלישי שיבוא לטורנירים של כדורגל בהליכה. זה מה שהולך שם.

דר' חורש דור-חיים:

אז אני באופן אישי דוקטור לפיזיולוגיה ב 20 שנה האחרונות אחרונות, עובד בעיקר בירושלים, בנושאים שקשורים בקידום בריאות, שיקום וקידום אורח חיים בריא.

יוסי חביליו:

בעיקר לגיל השלישי? או כל הגילאים.

דר' חורש דור-חיים:

כל הגילאים, אבל עם דגש מאוד רחב לנושא של הגיל השלישי, בין אם זה הקמה של מרכזים שהם מרכזיים שעסקו בתחום של קידום בריאות, העצמה גופנית ונפשית בהדסה באוניברסיטה העברית. ועכשיו אני מסייע גם ל Y.M.C.A ביחד עם קופות החולים, בתי החולים וחיבור שלהם. גילוי נאות גם יועץ אישי לראש העיר בתחום הזה.

יוסי חביליו:

יופי. תגיד לו שיביא עוד כסף.

עדנה דרנל:

יוסי אתה תגיד לו זה בלתי אפשרי.

יוסי חביליו:

תלוי ביום. יש יום שיותר מתאים שהוא, ויש יום שיותר מתאים שאני.

דר' חורש דור-חיים:

עובד בהתנדבות עם עיריית ירושלים, המחלקה לגיל השלישי.

יוסי חביליו:

רגע. ושאתה יועץ ראש העיר. זה לו אישית? או לו כראש העיר לעיריך.

דר' חורש דור-חיים:

לעירייה, לעירייה. לצורך תושבי העיר. המטרה היא בסוף.

עדנה דרנל:

הוא לא מאמן אישי.

יוסי חביליו:

כן, לא. אמרתי. אולי בגלל שזה ראש העיר, הוא יתן לו איזה אימון אישי.

דר' חורש דור-חיים:

גם עובד בהתנדבות עם המחלקה לגיל השלישי. באמת הרבה מאוד שנים עם יפה ועכשיו עם עדנה.

יפה מזור:

עד שנת 2020.

דר' חורש דור-חיים:

נהנה מאוד. מאוד מאוד נהנה מהעבודה הזאת. אני חושב שהם עושים.

עדנה דרנל:

הייתה הרצאה מרתקת.

דר' חורש דור-חיים:

עבודה נפלאה. צריך להשתתף בפעילויות שלהם בשביל להבין כמה העבודה הזאתי נפלאה. באמת. מי שלא השתתף חייב לעשות את זה, בין אם הוא בגיל שלישי או בין אם הוא בגיל שני. חייבים להשתתף. באמת דברים שאני לא בטוח שאתן יודעות כמה שזה תורם לאנשים. הם הולכים ומדברים, אבל אנחנו צריכים באמת לדעת לכמת את זה. בסוף תבינו.

יוסי חביליו:

תזמינו אותי.

דר' חורש דור-חיים:

בסוף אני חושב שמה שצריך, זה באמת להבין איך אנחנו מגיעים לתפקוד יותר טוב של אוכלוסיית הגיל השלישי. צריך להגיד פה בהקשר הזה ויסכימו איתי אני מניח נציגי קופות החולים. הרפואה בעידן המערבי במאה ה-20, כן במאה שנה האחרונות התפתחה בצורה כזאת, והעלתה את תוחלת החיים וזה בעצם מוקד. היא העלתה את תוחלת החיים, הכפילה את עצמה במאה שנה. אנחנו חיים כפול ממה שחינו לפני מאה שנה. זה הישג אדיר של הרפואה. מצד שני, אנחנו רואים שאיכות החיים לא עולה באותה קנה מידה, ונוצר הפער הזה בין איכות החיים לתוחלת החיים, הולך ועולה. ומה הסיבה?

עדנה דרנל:

אורח חיים בריא?

דר' חורש דור-חיים:

הסיבה הראשונה היא.

יהודה פרוידגר:

שהרפואה יודעת להאריך חיים ולא יודעת אבל לטפל בבן אדם.

דר' חורש דור-חיים:

אז קודם כל. הרפואה יודעת. הרפואה יודעת גם לשפר את איכות החיים. כל מי שתדברו איתו בכל ההרצאות שאני מוביל בתחום של הגיל השלישי, כל כולם אומרים פחות מעניין אותי כמה שנים אחיה. אני רוצה לחיות באיכות חיים טובה.

יוסי חביליו:

לא. יכול להיות שהפוך, שהמשאבים מושקעים יותר להאריך את התוחלת מאשר לאיכות חיים.

דר' חורש דור-חיים:

כן. אז אם נסתכל רגע על סל הבריאות, נניח במדינת ישראל וגם בהרבה מאוד מדינות. מישהו יודע להגיד סל הבריאות, מתוך תקציב הבריאות במדינת ישראל, כמה תקציב הולך לנושא של קידום בריאות? בריאות הציבור.

עדנה דרנל:

חצי אחוז.

יוסי חביליו:

אחוז אחד.

דר' חורש דור-חיים:

זה בערך חצי אחוז. זה פחות או יותר. אז זה עצוב, זה עצוב. רפואה מונעת מה שנקרא, שהיא אולי המוקד של העניינים, גם בתחום של קופות החולים הוא משהו nice to have. יחד עם זה יש הרבה מאוד שירותים. נניח שירותי גריאטריה. שירותי הפיזיותרפיה שעושים את זה ביום יום שלהם. אולי גם אם לא מגדירים את זה כתוכניות לקידום בריאות, אז עושים הרבה מאוד.

רבקה קליין:

אלינו מגיעים אנשים שהם כבר לא בקידום, הם כבר באיזשהו משבר.

דר' חורש דור-חיים:

נכון, אבל אז אנחנו גם נמצאים, כי בדרך כלל מגיעים. מתי מגיעים לקופת חולים? שצריך לכבות שריפות. אז שם אנחנו נמצאים. אז זה דבר אחד שאני רוצה לדבר עליו, ואנחנו צריכים לראות איך אנחנו באמת יוצרים פה את ה ecosystem שעוזר לזה. הדבר השני שצריך לדבר עליו.

עדנה דרנל:

זה שינוי מדיניות. זה ממש.

דר' חורש דור-חיים:

נכון. נכון. נכון.

עדנה דרנל:

אני אומרת פה באמת לחברי המועצה. אני חושבת שירושלים יכולה להוביל שינוי מדיניות ברמה הארצית גם, של לדבר על תרבות של מניעה, זה משהו שבארץ לא קיים. מעט מאוד משאבים מוקצים.

יעל ביטון דה-לנגה:

וזה לא רק לגיל השלישי.

עדנה דרנל:

וזה לא רק לגיל השלישי.

יוסי חביליו:

כן. אבל זה הרבה יותר משמעותי.

דר' חורש דור-חיים:

אני רוצה רגע להמשיך עם הסיפור, ולדבר רגע על נושא תקציבי. אז כל סל הבריאות במדינת ישראל עומד על איזה סכום? מישהו יודע? זה הולך ויורד עכשיו.

רבקה קליין:

כל הזמן יורד.

דר' חורש דור-חיים:

מי יודע את המספרים.

יהודה פרוידגר:

זה יורד, באזור ה 600 מיליון שקל.

דר' חורש דור-חיים:

אוקי מישו יודע מה תקציב הסיעוד במדינת ישראל? לסיעוד, זה שאני אדבר על חוק סיעוד? מישו יודע מה התקציב לחוק סיעוד?

עדנה דרנל:

מיליארדים.

יוסי חבילין:

200 מיליארד?

יעל ביטון דה-לנגה:

לא. לא. לא.

יהודה פרוידגר:

לא לא. 200 מיליארד, זה הלוואי התקציב של מדינת ישראל.

ורד יוליוסבורגר:

תקציב של מיליארד וחצי לדעת.

עדנה דרנל:

שנים עשר מיליארד.

יהודה פרוידגר:

זה נראה לכם מפתה?

מדברים יחד:

מיליארד. 12? ממה שאני זוכרת. חורש?

יעל ביטון דה-לנגה:

בין חמישה לשבעה מיליארד.

דר' חורש דור-חיים:

זה היה נכון לגבי לפני עשר שנים.

עדנה דרנל:

זה יותר, 12 עשר משהו כזה.

דר' חורש דור-חיים:

אז נתונים חמים מהישיבה שלי, כן, עם ביטוח לאומי, עוברים על מתקרים ל 20 מיליארד שקל. 20 מיליארד שקל. עכשיו שתבינו זה זה זה מספרים שהם לא נתפסים. אתה מדבר פה על 30 אלף שקל לשחמט, נכון?

יעל ביטון דה-לנגה:

מטורף. מטורף.

דר' חורש דור-חיים:

עכשיו. אז ברור לנו לחלוטין, וזה בעשר שנים. יותר מ. כן כמעט שילש את עצמו. וזה הולך ועולה, אצלנו ובכל העולם. זה תקציבים שאנחנו, בכלל לא נתפסים. חוק סיעוד הוא בעצם בגדול נטל, נטל מאוד גדול, מעמסה מאוד גדולה. ולמעשה כולנו עומדים כאן חסרי אונים. אנחנו כרשות מקומית, ואנחנו כמרכזי הבריאות. מה אנחנו עושים? איך אנחנו בעצם מטפלים? בביטוח לאומי, שהוא בעצם ביטוח לאומי גוף מתקצב הוא לא גוף שמוציא לפועל. וזה נוצר כתוצאה מאיזשהו מצב שיש פה חור מבני. אף אחד לא נמצא פה בתוך הוואקום הזה שנוצר בין עולם הרפואה לבין העולם של קידום בריאות ורפואה מונעת ושירותים לקהילה. שבסופו של דבר מי יודע לתת שירותים לקהילה? הרשות המקומית, נכון? אז אני אומר בואו נעבוד ביחד ונראה איך אנחנו עוזרים בסופו של דבר למדינת ישראל ביטוח לאומי, לגשר על הפער הזה. וזה בדיוק הסיפור שלנו, אנחנו נמצאים. עכשיו אני שומע פה דברים מדהימים שהם עושים פה, ועל עוד שולחן פינג פונג, ועל עוד חוג שחמט, ועל עוד פעילות במים ועל עוד הליכה. אבל מה באמת באמת באמת באמת בסופו של דבר ייצור לזיקנה מיטבית? מה ידחוף את התלות?

עדנה דרנל:

האנשים עצמם צריכים לקבוע.

יהודה פרוידגר:

מה יותר טוב? יותר טוב לעשות שחייה? יותר טוב לעשות, מה יותר טוב לעשות?

יוסי חביליו:

לא יודעים.

עדנה דרנל:

אנחנו מדברים על זה.

יהודה פרוידגר:

אנחנו מדברים על משהו. לדעתי הבריות והמשמעות.

דר' חורש דור-חיים:

בוודאי שזה משנה.

יהודה פרוידגר:

לא. דר חורש. אני חושב שהבריות עם מה שאנחנו קוראים משמעות וקיימות. זאת אומרת, אם בן אדם לא יהיה בדידות,

דר' חורש דור-חיים:

אלה מושגים כלליים.

יהודה פרוידגר:

ואת הבדידות ומניעת הבדידות,

דר' חורש דור-חיים:

זה גם. הכול נכון, אבל אלה מושגים כלליים.

יעל ביטון דה-לנגה:

מה היה יותר קל? נכון? משהו כזה שאלת.

דר' חורש דור-חיים:

אולי יותר טוב.

יעל ביטון דה-לנגה:

אני חושבת שבאופן כללי בבריות. אנשים מעדיפים, יותר קל להם ללכת לרופא ולקבל תרופה ואנטיביוטיקה.

דר' חורש דור-חיים:

אבל הפתרון הוא לא מה שיותר קל.

יעל ביטון דה-לנגה:

כהתכנות ראשונית, מאשר עכשיו לתכנן 40 שנה. התנהלות שלישונית, מה שאתה, מניעתית. אבל. אבל פה דרושה הסברה וחינוך.

יוסי חביליו:

טוב רגע. אז מה התשובה?

דר' חורש דור-חיים:

העניין הוא שבסופו של דבר, העניין הוא שבסופו של דבר אנחנו עושים באמת.

עדנה דרנל:

זה מה שאומרת יעל.

דר' חורש דור-חיים:

אנחנו בסופו של דבר מה שנקרא, הולכים לפי המשל של אנחנו מחפשים את הגרוש מתחת לפנס, וזה מה שעושים. אז כל אחד בעצם מחפש את הגרוש מתחת.

יוסי חביליו:

אז מה אתה רוצה? שאנחנו נקבל חוות דעת רפואית איזה חוגים כדאי לעשות?

דר' חורש דור-חיים:

לא. אני רוצה? אני חושב. קודם כל אני חושב שצריך תוכנית אסטרטגית. אני חושב שצריכה להיות תוכנית אסטרטגית. ישבו בגיל השלישי במניין של הגיל השלישי, ישבו ועשו באמת עם הג'וינט תוכנית אסטרטגית, שאני שומע את הדברים ויש בהם טעם.

יוסי חביליו:

היא טובה או לא?

דר' חורש דור-חיים:

אני חושב שכן, אני חושב שכן, אבל גם פה צריך לחבר. אני לא בטוח כי התוכנית האסטרטגית הזאת היא תוכנית רחבה שמתייחסת בצורה רחבה. אני צריך לראות ולרדת לפרטים ולראות כמה שהדברים, אבל צריך אחד. צריך תוכנית אסטרטגית, שם צריכים לעבוד בצורה, מערכת. המערכת המדע עובדת מה שנקרא evidence based. בסופו של דבר אנחנו צריכים לעבוד לפי נתונים ולנתח את הנתונים האלה ולהבין מה שמועיל ומה שמועיל לאדם אחד, לא מה שמועיל דבר אחר לאדם אחר. ומה שמועיל במינהל גילו לאו דווקא מועיל בבית הכרם. יכול להיות שהצרכים הם שונים. אנחנו צריכים להבין את הצרכים וצריכים לבנות על פי זה את התוכניות האסטרטגיות שלנו ולעבוד ביחד. אז אלה הדברים שבגדול צריכים לעשות וצריכים לבנות תוכנית אסטרטגית, ואני מאוד מקווה שמהמפגש הזה תצא בסוף איזושהי התנהלות שתחבר בין גופי הבריאות לעיריית ירושלים, ותיצור תוכנית אסטרטגית. נעשו הדברים האלה בכמה הזדמנויות בעבר, ואם אתה תצליח לעשות את החיבור הזה ולהנהיג את זה, מה שנקרא ולהוביל את זה.

יוסי חביליו:

איזה חיבור בדיוק? אתה אומר שעשו כבר תוכנית אסטרטגית.

דר' חורש דור-חיים:

לא. הם עשו תוכנית אסטרטגית ספציפית בנושאים של גיל שלישי. לנושא של פעילות גופנית, אורח חיים בריא עם האספקט של פעילות גופנית, לא נעשתה תוכנית אסטרטגית.

יוסי חביליו:

מה, לכל הגילאים כאילו?

דר' חורש דור-חיים:

לגיל שלישי.

יוסי חביליו:

לגיל שלישי.

יעל ביטון דה-לנגה:

לדעתי צריך. דר' חורש. הוועדה הבאה שמתכנסת פה אחריזאת, היא ועדת הבריאות. ויש גם את כל האלמנט הזה שרק הזכרת אותו, של הקהילה של מנהל קהילה.

יוסי חביליו:

ואגב, אז יכול להיות שהיינו צריכים להביא אותם גם לפה.

יעל ביטון דה-לנגה:

צריך לייצר פה באמת. והשאלה שלי גם אם בתוכנית אסטרטגית כזאת צריך בהחלט לעשות דיפרנציאציה בין חרדים, מזרח העיר?

יהודה פרוידגר:

השאלה יעל ואחרים שנמצאים פה. אני חושב שדוקטור חורש עשה בתבונה רבה, שדאג פה שנציגי קופות החולים יהיו בכל הדברים האלה. השאלה.

דר' חורש דור-חיים:

שאני הייתי רוצה עכשיו לפני שאני אולי ממשיך. אני חושב שצריך, מגיע להם לדבר. הם עושים גם המון המון דברים, המון פעילויות לקידום בריאות בעיר. ואולי לתת להם את ההזדמנות לדבר ולראות איך אפשר לחבר את הדברים האלה ביחד לפעולות של העירייה. כמובן שביחד יש יותר משאבים, יש יותר אפשרויות. יש הרבה משאבים שאפשר להגיע מפה ומשם ולעבוד ביחד. אז אולי

ניתן להם.

יוסי חביליו:

בבקשה. אז בוא נתחיל עם קופת חולים. יש פה הצעה.

דובי פישר:

דובי מלאומית. אני רוצה להגיד שאני מסכים עם מה שדר' חורש אמר, ואני רוצה להוסיף שהאסטרטגיה.

יוסי חביליו:

נתחזר רק על התפקיד שלך. פיזיותרפיה אמרת. ראשי. כן.

דובי פישר:

האסטרטגיה. פישר.

יוסי חביליו:

דובי או דודי?

דובי פישר:

דובי.

יוסי חביליו:

דובי.

דובי פישר:

אז האסטרטגיה של הגיל שלישי היא נכונה, ומה שצריך להוסיף זה הלפני הגיל השלישי. זאת אומרת, הם צריכים להגיע לשם.

דובי פישר:

התחלנו ב 60.

יעל ביטון דה-לנגה:

לפני 60, להתחיל לפני 60.

יוסי חביליו:

מה להגיע? מה?

דובי פישר:

שאנשים, שהמודעות תגיע לפני גיל 60.

יעל ביטון דה-לנגה:

אורח חיים בריא לא רק מגיל 60.

שגית אילוז:

בדיוק.

דובי פישר:

סבא שלי בגיל 89.

דר' חורש דור-חיים:

נדבר קצת על מה שאתם עושים ב.

דובי פישר:

שנייה. סבא שלי בגיל 89 עשה כל יום התעמלות, לא כי מישהו אמר לו שזה חשוב, אלא כי הוא היה אוסטרלי והוא הגיע מתרבות של פנאי. אז כל הזמן הוא עשה התעמלות בבית, ושמה זה מתחיל עוד לפני כן. אוקי דבר שני, יש פרוייקט שעיריית תל אביב עשתה שנה שעברה, הייתי במועצה הלאומית למניעת נפילות והם הציגו את זה, את השיפוצים שהם עשו על הצללה במסלולים עירוניים. ואיך זה השפיע על התנועה של אוכלוסייה מבוגרת?

שגית אילוז:

כל הנגשת המרחב הציבורי לאנשים הולכים. אני זה מה שאמרתי למובילים שלי. אני רוצה שאתם תהיו העיניים שלנו ברחובות, להגיד לנו איפה צריך להנגיש. זה חלק משינוי תפיסה.

דר' חורש דור-חיים:

מה אתם עושים בקופת חולים?

דובי פישר:

שנייה. רגע. רגע. הם עשו את זה? כי אמרו שיותר חשוב אם מישהו יגיע לפעילות במים או משהו, זה אם הוא יילך או יעשה, כי פעילות גופנית זה גם ההליכה ברחוב לסופר.

עדנה דרנל:

מושג הליכתיות, מדבר לא רק על הליכה. מדבר על הליכה במרחב הציבורי, שהוא מונגש טוב להליכה לגיל השלישי.

דובי פישר:

אז אני אומר אם יש לך קשר טוב לעיריית תל אביב, תבקשו את המחקר שהם עשו שם כי יצא תוצרים מדהימים.

עדנה דרנל:

לא זה גם הגיונט הוציא מחקר שלם על הליכתיות, ואנחנו מודעים לזה ובגלל זה הקמנו את קבוצות ההליכה. כדי שהם יהיו בעצם העיניים שלנו בשטח.

יהודה פרוידגר:

הם יגידו איפה צריך לתקן ולשפר.

עדנה דרנל:

הם יבואו לליאת ויגידו לה ליאת פה אנחנו רוצים ספסל, פה אנחנו רוצים הצללה, פה חסר תאורה להליכה.

דר' חורש דור-חיים:

השיח הוא אנדקטוטאלי. אז אני חושב שהשיח לא צריך להיות.

יהודה פרוידגר:

תגידו לי מה קופת חולים יודעת לעשות.

דר' חורש דור-חיים:

בדיוק. תדברו כל אחד מה שאתם עושים. תפיסת העולם.

יוסי חביליו:

יכול להיות ששווה שתעבירו מסמך, כי יש תוכנית אב להצללה. בכלל בעירייה.

יהודה פרוידגר:

רגע. בוא נשמע לא מה אנחנו צריכים לעשות, בוא נראה מה הם עושים.

עדנה דרנל:

וגם יהיו שיתופי פעולה עם רשויות אחרות.

דובי פישר:

לנו יש בפריסה רחבה בכל, בכל עיר, בכל המחוז. סדנאות לגיל השלישי. יש מהמרכז שלנו. זה בכל בן דאנס ברחוב טרומפלדור יש הרבה סדנאות לגיל השלישי התעמלות, פילאטיס. כל הדברים.

עדנה דרנל:

אתם מפנים ישירות?

יהודה פרוידגר:

כמה אנשים מגיעים לסדנאות האלה?

דובי פישר:

את הנתונים האלה אין לי, אבל אנחנו מפנים אותם ישירות.

יוסי חבילין:

איפה זה?

דובי פישר:

זה בבית.

עדנה דרנל:

זה אחד האתגרים שלנו.

יהודה פרוידגר:

כל בן אדם. שנייה. כל בן אדם, לא יודע מאיזה גיל, מקבל בוא תבוא. אתה זכאי לפילאטיס או.

דובי פישר:

כן. מלאומית.

יעל ביטון דה-לנגה:

אני מקבלת מלאומית הודעה על כל פיפס.

יוסי חבילין:

זה חינוך?

יעל ביטון דה-לנגה:

כן. על כל פיפס. כל פיפס.

יוסי חבילין:

אז הנה, בבקשה. תעשי.

עדנה דרנל:

אני אשמח מאוד שבהזדמנות שאתה שולח ללקוחות שלכם את הפעילויות שתעבירו גם Q.R שלנו שהם יכולים לסרוק ולקבל על כל הפעילויות שהמחלקה מקיימת.

יוסי חביליו:

זה גם רעיון.

דר' חורש דור-חיים:

רק את הסדנאות, אולי אתה יכול לפרוט את הסדנאות?

דובי פשר:

כן, יש סדנאות פילאטיס, יש סדנאות למניעת נפילות, יש סדנאות לכאבי גב, יש מגוון של סדנאות. אנחנו מפנים אותם כמה שיותר.

עדנה דרנל:

אתה מבין שהפריסה שלנו היא בכל העיר.

דפנה גרוסמן:

אתה פיזיקאי?

דובי פשר:

לא. אני.

יוסי חביליו:

דובי פיזיותרפיסט ראשי.

דובי פשר:

בגיל השלישי, זה כן זיקות של הגיל השלישי.

דפנה גרוסמן:

כל אחד שמגיע לטיפול במכון או כל מטופל?

דובי פשר:

כל מטופל. כל מטופל מבוטח מגיל 65 ומעלה.

עדנה דרנל:

אתם תהיו מוכנים לעשות את זה?

יוסי חביליו:

בוא נשמע מכבי תיכף מה הם עושים.

עדנה דרנל:

בהודעות שאתם שולחים לשלוח.

דובי פישר:

אני אברר את זה. יש לנו גם את השיתוף פעולה שבתוך הבית שאנחנו עושים גם.

עדנה דרנל:

עם הביטוח בבית.

דובי פישר:

זה אנחנו מעבירים ועובדים שם ביחד.

שגית אילוז:

תגיד עם הקבוצות הליכה, הקולות קוראים שיצאנו לקדם את הקבוצות הליכה אם היה לנו data.

עדנה דרנל:

גבעת רם.

דובי פישר:

אני אגיד את האמת, אני שרון הציגה פה דברים מדהימים, ממש מדהימים. אני כתפקיד בקופת חולים וגם כבן של אנשים שזה קהל יעד. לא שמעתי עליהם.

יוסי חביליו:

שגרים בירושלים?

דובי פישר:

אני גם ירושלמי, אבא שלי גר בירושלים, ההורים שלי גרים בירושלים. ולא שמעתי על זה.

שגית אילוז:

זה השבעה DATOT שחסר לנו.

יוסי חביליו:

אז יכול להיות שצריך להעביר פה מידע. הם יעבירו את שלהם.

שגית אילוז:

זה השת"פ שאנחנו רוצים.

יוסי חביליו:

ואנחנו את שלנו, ונעשה פרסום. אז זה כבר מסקנה, תרשמי יעל.

שגית אילוז:

זה השת"פ שאנחנו מחפשים, כי אני שומעת המון אנשים.

יעל ביטון דה-לנגה:

אתה תפרסם את שלנו, אנחנו נפרסם את.

דובי פישר:

לא. גם אני כצרכן לא כקופת חולים.

דר' חורש דור-חיים:

אבל בואו, אבל בואו ניתן רגע לזרימה של המידע. כל אחד ייתן.

יוסי חביליו:

נראה לי הוא מנהל טוב את הישיבה, יותר טוב ממני.

דר' חורש דור-חיים:

לא. כי באמת הישיבה הזאת היא קצרה וחבל. ורוצים לצאת מזה.

יוסי חביליו:

אז רגע, בואו נעביר את זה לבא בתור. דובי.

דובי פישר:

כן. כן.

יוסי חביליו:

לבאה.

דפנה גרוסמן:

אז קודם כל תודה רבה שהזמנתם אותנו. אני חייבת לומר שאנחנו במכון, במכוני הפיזיותרפיה ובכלל במכבי צמאים לקשר הזה ובעיקר צמאים למידע הזה. זאת אומרת מטופל שמסיים טיפול. אני מבחינתי המטרה הראשונה היא שהוא ימשיך.

יוסי חביליו:

בפעילות.

דפנה גרוסמן:

שהוא ימשיך את זה בקהילה, ואין לנו את המידע הזה. אין לנו. אני ישבתי פה, אני באמת ישבתי פה פעורת פה, מהדברים המדהימים האלה.

עדנה דרנל:

אז אנחנו מוכנים להעביר לכם.

יהודה פרוידיגר:

אני במכבי.

שגית אילוז:

צריך להעביר את פרטי הקשר של כולם.

יוסי חביליו:

טוב, כנראה שזה מתפזר פה.

עדנה דרנל:

צריך לחשוב איך עושים את זה. דר' חורש, יש לך.

יוסי חביליו:

בסדר, אנחנו רק נרשום את השמות שלכם, ואנחנו נעשה העברת מידע. נראה מי שיהיה אחראי.

דפנה גרוסמן:

לא יודעת. אפליקציה, משהו שיהיה ידידותי,

עדנה דרנל:

אז יש לנו ה Q.R נעביר אליכם. יש שם הכול.

דר' חורש דור-חיים:

עדנה, נעשה את זה בצורה מסודרת אחר כך. איך אנחנו יכולים לבנות את הרשת מידע. בוא נשמע באמת מה עושים במכבי?

דפנה גרוסמן:

אני כבר יגיד מה אנחנו עושים. וגם אני אגיד שיש לנו המון המון צמא לפעילויות במתנסים שמתאימים לאוכלוסייה שלנו. וזה כבר לרדת לרזולוציה שאם אני רוצה להסליל מטופל לשם, אני צריכה לשבת ולהתחיל לדוג לו מה יש בשכונה של זה.

עדנה דרנל:

מעולה.

דפנה גרוסמן:

אם אפשר לחשוב על איזה משהו.

יוסי חביליו:

לא. מה את מציעה, היא לא רוצה לדוג.

דפנה גרוסמן:

לא. אני רוצה איזה משהו שיקל שאני אעשה חיפוש, איזשהי אפליקציה שתנגיש את המידע הזה.

עדנה דרנל:

קודם כל אתה יכול להיכנס לאתר הירושלמי.

דפנה גרוסמן:

אבל נכון, בוודאי שהוא יכול, אבל אם אני אסמוך על.

יוסי חביליו:

אנשים לא כל כך מבינים במחשב, וזה.

דפנה גרוסמן:

בדיוק. אם אני אסמוך על זה שהוא יעשה את זה זה כבר הורדתי את ה Compliance באני לא יודעת כמה אחוזים. אני רוצה קצת לעזור קצת לעשות לעזור לו לתווך לו. אז אם יש משהו שיהיה לכם טלפון קבוע כמו ה 106, יכול להיות ששווה שה 106 יענה על הדבר הזה.

עדנה דרנל:

יש לנו, יש לנו ב Q.R

יוסי חביליו:

לא. אבל אם בן אדם מתקשר ל 106

דר' חורש דור-חיים:

צריך להנגיש את כל השירותים האלה ביחד, אבל בוא נשמע באמת מה מכבי עושה.

עדנה דרנל:

חורש אתה צודק, אנחנו נתאם פגישה של המחלקה עם הקופות.

יהודה פרוידגר:

לא, באמת. תשאירו תצרפו לפרוטוקול.

יוסי חביליו:

תהיה פגישה של המחלקה.

יהודה פרוידגר:

תצרפו לפרוטוקול, את הטלפונים של כולם. של כל מי שיושב פה.

יוסי חביליו:

יש לנו פה בדף, אנחנו נעביר את זה.

דובי פישר:

אנחנו לא הולכים לשום מקום. זה בסדר. אנחנו יחד עם דר חורש.

ליאת פיטרו:

חשבו גם לזמן אותנו. כי אנחנו יכולים לתת גם את האינפורמציה על מתקני ספורט במרחב הציבורי, על מחירים, על דברים.

דר' חורש דור-חיים:

אז מה עושים במכבי?

דפנה גרוסמן:

אז אני אגיד ככה את הדברים העיקריים. אז קודם כל, כמובן שיש לנו קבוצות פעילות לגיל השלישי. יש לנו קבוצות למניעת נפילות, ויש לנו קבוצת שיקום למבוגרים, שאני כל מה שאני עוברת.

באמת. כל פעם שאני עוברת, זו חוויה לראות את זה. רואים את האנשים המבוגרים מרימם משקולות, מתכופפים, עובדים עם מכשירים, זה. זה באמת אני. אני לא מתרגלת לראות את זה. כשהרעיון הוא שזה יהיה מבחינתנו, או מבחינתם מקפצה להמשך פעילות בקהילה. אבל אז חסר לי אם אנחנו משחררים אותם וחסר לי השלב הבא, אז זה דבר אחד.

עדנה דרנל:

אנחנו זה אנחנו פה ברצף.

דפנה גרוסמן:

אנחנו צריכים משהו להקל על הרצף הזה.

יהודה פרוידגר:

שנייה. את מדברת על.

עדנה דרנל:

לצופף את ה.

יהודה פרוידגר:

על האנשים שמגיעים אליכם אחרי בעיות? זאת אומרת אני עושה להם שיקום. אני רוצה המשך. מה אתם עושים מניעת? אומר דר. אומר דר חורש, תשקיעו עשרה אחוז במניעת, תחסכו 25 אחוז בטיפולים.

דפנה גרוסמן:

אוקיי, אז יש לנו קודם כל.

יהודה פרוידגר:

אז מה אתם עושים במניעת?

דפנה גרוסמן:

אז אני אגיד, יש לנו פרויקט חדש שאת.

עדנה דרנל:

את הבית? אני במכבי.

יהודה פרוידגר:

גם אני במכבי.

עדנה דרנל:

אה גם אתה במכבי?

יוסי חביליו:

טוב. חבר'ה. חבר'ה, אין לנו זמן.

דפנה גרוסמן:

דרך אגב, דרך אגב, זו הזדמנות להזכיר את התוכנית של האפא שלנו, של מכבי שאף אפ זה אומר שאולי. אולי לזה התכוונת. זה פעילות מסובסדת,

דובי פישר:

זה פעילות כללית אקטיב.

יוסי חביליו:

זה שם של משהו.

דפנה גרוסמן:

זה פעילות מסובסדת לאנשים שהם מבוטחים של מכבי בעלות של 25 שקלים למפגש, ארבעה מפגשים בחודש. במקומות שהעלות היא גם יכולה להיות 60 70 שקלים לכניסה חד פעמית. ואגב, בתוך האפליקציה יש גם שיעורים חינמיים בזום שזה בלי הגבלה. אז זה איזושהו משהו ככה בראייה.

דר' חורש דור-חיים:

זה בניצול של אלפים, מאות אלפים של אנשים בארץ.

דפנה גרוסמן:

נכון. נכון, זה תפס מאוד. זה מאוד מאוד תפס, אבל אני רוצה לספר על איזושהו פרויקט באמת באמת ייחודי שלנו, שממש מתכתב עם מה שאנחנו מדברים עכשיו. זה מרפאה חדשה שנקראת מרפאת עוז. זו מרפאה שיש בה רופאה גריאטרית מומחית בספורט לגיל השלישי שקוראים לה דר תמר כהן צ'סלה, דיאטן עם התמחות לתזונה עם התמחות לספורט ופיזיותרפיסטית שהיא יועצת לפעילות גופנית. ומזמנים לשם באופן יזום. יזום. לא כיבוי שריפות. אנשים שהם במצב של טרום fragil, טרום שבריריות. זאת אומרת, רוצים לתפוס אנשים לפני שהם מגיעים למצב של ההליכון.

עדנה דרנל:

איך אתם מזהים שהם בטרם?

דפנה גרוסמן:

הגיוס הוא דרך רופא המשפחה. זהו, אנחנו פונים לרופא המשפחה ומבקשים מהם..

יוסי חביליו:

איפה המקום הזה? המרפאה הזאת פיזית.

דפנה גרוסמן:

כרגע זה כרגע יש לנו מרכז, יש מרכז. לא, לא, זה לא. זה כבר עבר את שלב הפיילוט בירושלים. כן כן
כן כן, זה התחיל ברוטר אבל כרגע זה עבר. מכבי עשו מרכז לבריאות הקשיש בקריית יובל במרפאה
החדשה וכרגע זה שם.

יוסי חביליו:

בנתיב שם ליד המפלצת?

דפנה גרוסמן:

לא ליד. הם עברו משם, עברו משם לזנגוויל איפה שפעם הייתה תחנת דלק, והיום יש מרכז מסחרי.

יוסי חביליו:

אה זנגוויל.

דפנה גרוסמן:

עברו מהדסה.

יעל ביטון דה-לנגה:

מה עברתם מזנגוויל?

דפנה גרוסמן:

בכל מקרה, הרעיון הוא לזמן את האנשים האלה במצב הזה. כמו שאתם אומרים מניעת. לעשות
להם אבחון של שלושת הסקטורים האלה, ולתת להם המלצות באמת לפעילות גופנית כדי למנוע,
להאט ואולי אפילו לשפר. וגם פה אנחנו צמאים מאוד למידע הזה, כי בסוף אני רוצה להמליץ להם
על פעילות שמומלצת להם. אנחנו מדברים שם גם על אירובי וגם על חיזוק. לא ניכנס לדברים האלה
ובסוף אני רוצה. אני רוצה לתת להם כלים שבאמת יישמו את זה, ושוב שמה אנחנו נתקעים. אז יש
את ההמלצות הפרטניות, אבל כשבן אדם נכנס למסגרת, הסיכוי שהוא יתמיד הוא הרבה יותר גדול
מאשר אם הוא קיבל המלצה פעם פעמיים. דרך אגב עושים להם גם מעקב אחרי שבועיים אחרי
שלושה. אם יש צורך אז גם יותר ואם אין צורך אז אחרי שבועיים אחרי שלושה חודשים ואחרי
שנה. המשובים מדהימים. אנשים בעננים. מישוהו בא ועושה להם סדר, ומישוהו בא ומדברבן אותם.

יעל ביטון דה-לנגה :

אבל להיכנס למסגרת?

דפנה גרוסמן :

מה זה?

יעל ביטון דה-לנגה :

להיכנס למסגרת זה הכי קשה.

דפנה גרוסמן :

נכון. נכון. נכון. ולכן אני אומרת שאנחנו מאוד מאוד צמאים לשיתופי הפעולה.

יעל ביטון דה-לנגה :

מכירים מודל בעיר אחרת שזה כן עובד?

דפנה גרוסמן :

לא, לא לא, זה חדש. זה משהו שאנחנו, הבשורה יצאה מאיתנו.

יוסי חביליו :

יש כזה או אין לכם כזה?

דפנה גרוסמן :

הבשורה יצאה מאיתנו.

יעל ביטון דה-לנגה :

לא. אני לא מדברת על עוד. אני מדברת על הקשר.

יוסי חביליו :

שנייה, אבל לפני זה יש לי שאלה אליכם עדנה וליאת, אתם אמרתם הרבה פעילות, אבל לא הזכרתם פעילות במזרח העיר. האם יש פעילות גם במזרח העיר? גיל שלישי, ספורט.

עדנה דרנל :

אוסמה מנהל המחלקה למזרח העיר באגף חברה.

יוסי חביליו :

הוא אמר שהוא יבוא גם, לא?

עדנה דרנל:

הוא. הוא אחראי תחתיו יש עובדת וגם רכזים בשטח. על הגיל השלישי אנחנו כן עובדים בממשק של פיתוחים שאנחנו עושים.

יוסי חביליו:

כי כל הדברים האלה לא ראינו אותם שם.

עדנה דרנל:

לא, אבל יש חלק. חלק מהדברים שאפשר להתאים למזרח העיר. לא כל דבר

יוסי חביליו:

אולי נעשה להם איזה גם מתנסיאדה כזאת. משהו..

ליאת פיטרו:

אפשר אבל זה אוסמה.

עדנה דרנל:

כן. צריך לבדוק.

דפנה גרוסמן:

ואני רוצה עוד משהו אחד להגיד.

יוסי חביליו:

אם את יכולה לקצר כי.

דפנה גרוסמן:

כן. עוד משהו אחד, אבל מאוד מאוד חשוב. אנחנו מאוד מאוד נשמח ואני בטוחה שכל קופות החולים ישמחו מאוד מאוד לבוא ולתרום את האינפוט המקצועי שלנו וכל הימים המהממים שאתם עושים. אתם עושים יום ספורט אתם עושים זה, מישהו מאיתנו יכול לבוא לתת הרצאה מקצועית. לתרום, זאת אומרת להעלות את המודעות ואת הידע. אנחנו אנחנו פה בשביל זה. אז זה רק רק צריך את שיתוף הפעולה ואת הקשר.

דר' חורש דור-חיים:

אני רוצה רגע לחזק את הדברים. אני רוצה רגע, אני רוצה רגע לחדד איזושהיא נקודה שנאמרה פה. ישנה רופאה גריאטרית?

עדנה דרנל:

נו באמת.

דר' חורש דור-חיים:

אני במקרה מכיר אותה, רופאה מצויינת, והיא באה ואומרת אוקיי, איזה פעילות מתאימה? מה מתאים? טניס שולחן? שחמט? היא עושה את האבחון הראשוני בקופת החולים, ואז היא באה והיא מנתבת אותו לאפשרויות שקיימות. ותחשבו Scenario שהיא באה ואומרת אוקיי, יש לנו סל של שירותים בתוך קופת החולים, ויש לנו גם סל של שירותים בעירייה. אז זה כבר מתחילים לראות את המודל. אבל עם כל הכבוד ללאומית ומכבי, הקופות הגדולות שלנו זה מאוחדת.

יוסי חביליו:

למה, כללית?

דר' חורש דור-חיים:

וכללית כן, בירושלים אלה הקופות הגדולות. ונשמח לשמוע גם מה.

יוסי חביליו:

אז בוא נשמע את הכללים. רגע כן כן, היא מכבי, הוא ולאומית, ועכשיו דנה מהכללית. לא?

דנה עצמון:

טוב, אז אני אעשה ככה.

יוסי חביליו:

אז מה התפקיד שלך?

דנה עצמון:

אני מנהלת את המחלקה לקידום בריאות בכללית.

יוסי חביליו:

שזה לכל הגילאים?

דנה עצמון:

שזה לכל הגילאים. יש לנו.

ליאת פיטרו:

בירושלים או?

דנה עצמון:

בירושלים. בירושלים לא בארצי. יש לנו סל רחב מאוד של סדנאות שהן בסל ומחוץ לסל. הסדנאות שהן בסל, אלה סדנאות שהן ללא תשלום, יש בתוך זה גמילה מעישון. יש בתוך זה את את כל הסדנאות לקשישים וסדנאות סוכרת. אלה סדנאות שאנחנו מפעילים באופן קבוע לאוכלוסייה הרלוונטית. ויש לנו המון המון סדנאות, סדנאות שהן מחוץ לסל. ביניהן כל החלק של הפעילות הגופנית, זה המון סדנאות פילאטיס. עכשיו הכנסנו סדנאות יוגה. התשלום הוא כעשרה שקלים לשיעור. אנחנו מפעילים את זה בכל המרפאות שלנו ובמתנסים, בכל מיני מקומות שאנחנו צריכים לייצר איתם הסכמים. גם בקבוצות קטנות מאוד של שמונה עשרה משתתפים באמת כדי לעורר את המודעות הזו לפעילות גופנית ולעודד אנשים לצאת ולעשות את הפעילות הגופנית הזאת.

יהודה פרוידגר:

מאיזה גילאים? לאיזה גילאים אתם פונים?

דנה עצמון:

זה לכל הגילאים. אני חייבת להגיד שרוב המשתתפים בשיעורי פילאטיס והיוגה שלנו כרגע הם, הם בגיל השני. אוקיי. אם הבנתי נכון את החלוקה של הגיל שני.

יוסי חביליו:

מה זה גיל שני? מה ההגדרה פה?

דנה עצמון:

בין 40 ל 60.

יוסי חביליו:

בין 40, לא.

ורד יוליוסבורגר:

מעל 62 או 63.

יוסי חביליו:

זה גיל שלישי, והגיל השני מה?

ורד יוליוסבורגר:

לא. עד אליו.

ליאת פיטרו:

מעל 20.

יוסי חביליו:

בין 20.

יהודה פרוידיגר:

בין 20 ל 50.

דנה עצמון:

כן. משהו כזה.

דר' חורש דור-חיים:

למה גיל שלישי עם פחות משתתפים?

יוסי חביליו:

רמי, מברוק.

דנה עצמון:

הגיל השלישי הם גם משתתפים. הם משתתפים אבל פחות. כי בסופו של דבר.

יוסי חביליו:

פחות? כי לכאורה זה גיל שלישי, הכי חשוב להם. לא?

דנה עצמון:

נכון, אבל בסדנאות האלה, בפעילויות האלה של הפילאטיס והיוגה, באופן טבעי רוב האנשים שמגיעים. רוב הנשים שמגיעות הן נשים צעירות יותר.

יוסי חביליו:

רוצות כאילו לשמור על החיטובים וזה.

דפנה גרוסמן:

אז הרמה של השיעור היא, היא לפעמים גבוהה מדי בשבילם. ואנחנו כן במקומות מסוימים פותחים לגיל השלישי.

דר' חורש דור-חיים:

אבל זה עניין של התאמת השירות.

דנה עצמון:

נכון. כן.

יוסי חביליו:

לא? אבל מה יש לכם אולי לגיל השלישי? אולי להתמקד במניעת פציעות או ספורט.

דנה עצמון:

זה באופן כללי. מה שיש לגיל השלישי. יש לנו כרגע 40 קבוצות של פעילות גופנית.

עדנה דרנל:

פעם בשבוע.

דנה עצמון:

לגילאי 65 פלוס.

יוסי חביליו:

זה חינוך או בכסף?

דנה עצמון:

חינוך. חינוך לגמרי!

עדנה דרנל:

איפה זה מתקיים?

דנה עצמון:

אני אגיד לכם. מתוכם 19 מתקיימים במזרח העיר. מאוד חשוב להגיד.

יוסי חביליו:

אה יפה.

דנה עצמון:

עלא אחראית על כל התוכניות של מזרח העיר.

יוסי חביליו:

19 מתוך כמה.

דנה עצמון:

מתוך 40.

עדנה דרנל:

אני רוצה רגע להגיד. רק שנייה אני חייבת איזושהי הערה של נתונים. חשוב שתדעו שבירושלים, לפחות מגיל 60 פלוס, יש 161 אלף בני 60 פלוס מגזרים. אבל במגזר הכללי זה קרוב לכמה אמרנו?

יהודה פרוידיגר:

24 אלף.

עדנה דרנל:

לא יותר. במגזר הכללי זה.

ליאת פיטרו:

24 אחוז. סליחה, סליחה,

עדנה דרנל:

לא. זה 55 אחוז.

יוסי חביליו:

כללי לעומת חרדים. למה את מתכוונת?

ליאת פיטרו:

לעומת האחרים. לעומת שני האחרים.

עדנה דרנל:

יש. יש מזרח העיר, יש חרדי ומגזר הכללי. עכשיו עכשיו הוצאנו את הנתונים העדכניים. במגזר הכללי בסביבות מאה אלף, לא 80 אלף.

יוסי חביליו:

שזה הרבה לא כמו בילדים שהחרדים שולטים.

עדנה דרנל:

במגזר החרדי. בדיוק. וחשוב להגיד את זה כי בסוף בחלוקת המשאבים, חלוקה צודקת של משאבים, צריכה להתייחס למספר בני הגיל השלישי בכל מגזר. ובמגזר החרדי יש בסביבות 30 אלף. במגזר, גם במזרח העיר וגם במגזר החרדי זה סביבות ה 30 אלף. 80 אלף במגזר ה.

יוסי חביליו:

נו ואתם, המשאבים שלכם מחלקים את זה ככה?

עדנה דרנל:

אנחנו. תראה בסוף. כן, רוב המשאבים הולכים לזה.

יהודה פרוידגר:

הכול נותנים לחרדים, מה?

עדנה דרנל:

לא. לא.

יוסי חביליו:

נכון. יהודה. יש לנו את הממשלה הגרועה ביותר וזה מה שיש.

עדנה דרנל:

אבל המשאבים שלנו הם לא גרועים. יוסי. יוסי.

ליאת פיטרו:

אין לנו משאבים.

ד"ר חורש דור-חיים:

מה אם קופת חולים מאוחדת גם קצת.

יוסי חביליו:

טוב חברי, הוא ידע שידליקו את זה. אבל רגע, בוא נתמקד כי אני מפחד שבסוף אנשים לא יהיה להם זמן.

דנה עצמון:

ממש חשוב מה שאמרת עכשיו. אני רגע רוצה להמשיך עם זה.

יוסי חביליו:

זה מפתיע אותך? זה ידוע לך? סביר שזה ידוע לך.

דנה עצמון:

כן. זה ידוע.

עדנה דרנל:

אז לכן גם בחלוקה שלכם תנסו להשקיע מאמץ.

יוסי חביליו:

דווקא אם נתנו הרבה לערבים. זה טוב ככה לפצות אותם על הקיפוח.

דנה עצמון:

נותנים הרבה מאוד. אז כמו שאמרתי. רגע.

עדנה דרנל:

זה לא סותר.

דנה עצמון:

אם תתנו לי רגע דקה, רק רגע.

עדנה דרנל:

יותר שהיא צריכה לתת.

יהודה פרוידיגר:

תנו לה לסיים רגע.

דנה עצמון:

אוקי, דקה. רק לסיים ונעבור למאוחדת. אז כמו שאמרתי יש לנו 40 קבוצות לגילאי 65 פלוס. 19 מתוכן הן קבוצות של המגזר הערבי.

דפנה גרוסמן:

ללא הגבלה?

דנה עצמון:

ללא הגבלה.

יוסי חביליו:

מי שרוצה יכול.

דפנה גרוסמן:

אפשר להיות שם עשר שנים?

דנה עצמון:

אפשר להיות שם עשר שנים. כן.

יוסי חביליו:

אז כדאי לקבל את כל המידעים האלה.

דנה עצמון:

אני גם רוצה להגיד שבסדנאות.

יוסי חביליו:

אני בכללית.

דנה עצמון:

אני גם רוצה להגיד שבכל הסדנאות האלה.

יוסי חביליו:

יהודה. אתה עושה לי בלאגן פה.

דנה עצמון:

בקבוצות האלה אנחנו מפעילים אותם, אנחנו מביאים את אנשי הצוות, אנחנו משלמים להם למקום שבו זה מתקיים ולמדריכים, אבל זה פתוח לכל הקופות. אוקי.

יוסי חביליו:

אה, אני בקופה אחרת אני יכול בחינם גם לבוא?

דנה עצמון:

לכל הקבוצות. התנאי.

יהודה פרוידיגר:

זה מדהים.

דנה עצמון:

זה לא בעשרה שקלים. לא. אני מדברת עכשיו על הקבוצות של הקשישים של 65.

יוסי חביליו:

חינם?

עדנה דרנל:

לא 60.

דנה עצמון:

התנאי רגע. התנאי הוא שיהיו מינימום של 12 משתתפים.

עדנה דרנל:

כן, זה הסדנאות שלנו. זה הסדנאות שיש לנו בקבוצות. זה בשיתוף פעולה איתנו.

יפה מזור:

אנחנו עובדים איתם. איתכם. אתם עושים לנו סדנאות של אורח חיים בריא.

דנה עצמון:

נכון, זה חלק מהמקומות. הם בשיתוף פעולה.

דר' חורש דור-חיים:

אין מיסונריות?

דנה עצמון:

לא. בכלל לא.

יוסי חביליו:

מה הכוונה? אה מה? לשכנע אותם לבוא לכללית?

דנה עצמון:

ממש לא. ממש ממש.

יוסי חביליו:

לא. הנה, אז יש שיתוף פעולה עם העירייה.

דנה עצמון:

אני רוצה להגיד לך בסוד? שזה לא.

מדברים יחד:

מה זאת אומרת? זה לא אני לא, אבל זה הפתיע אותי שהם.

יוסי חביליו:

הם רוצים צעירים, לא מבוגרים.

דר' חורש דור-חיים:

הוזכר פה רגע עוד איזה שהוא מושג שיעלה, יעלה רגע אמרה עוד מושג שחשוב שתכירו אותו, מבחני תמיכה. משרד הבריאות היות ובאמת הוא מודע לעובדה שתקציב הקידום בריאות הוא נמוך, נותן כסף לקופות החולים שמעודד אותם לעשות את השירותים האלה, ואז אם הוא רואה שהוא נותן יותר שירותים לקידום בריאות, אז הוא נותן להם עוד תקציב לתגמל אותם.

דנה עצמון:

ואנחנו בדיוק משתמשים בדבר הזה.

דר' חורש דור-חיים:

עוד כסף שאפשר לעגן לצורך שירותים לקהילה.

דנה עצמון:

נכון, הדבר האחרון שאני רוצה להגיד שמאוד חשוב לי, זה שאחד האתגרים שלנו כאן זה לנסות להמשיך את הפרויקט של מרשם חברתי. לא יודעת מי מכיר את הפרויקט הזה, אז לא יודעת אם תרצו אחר כך לדבר על זה, אז נשמח לדבר על זה. כל הנושא.

יוסי חביליו:

מה זה?

עדנה דרנל:

הרופא אין לו זמן, הרופא באמת להפנות את המטופל לאיזושהי פעילות בקהילה.

דנה עצמון:

מסובסדת.

רבקה קליין:

אז יש את הליווי.

יוסי חביליו:

אז תגידי רק במשפט מה זה? אני לא מכיר את זה.

דנה עצמון:

זה איזשהו פרויקט שבו איתרנו באופן יזום קשישים.

רבקה קליין:

וקשישים בסיכון. יש לנו מערכת. יש לנו בתוך מערכת המחשבים שלנו, מערכת שמוציאה לנו רשימות של אנשים שהם קשישים בסיכון. שהם עונים על איזשהו קריטריון של סיכון בריאותי, שאם אנחנו נטפל בו אנחנו נמנע את ההידרדרות שלהם. ואז האחות נכנסת ועושה את כל השאלון הזה, ואותם אנשים גם הפנינו למרשם החברתי הזה שזו הייתה פעילות חברתית, פעילות קוגניטיבית או פעילות של גופנית. לא בעירייה, בממלכה הגדולה, במתקנים שיש במתנסים הפרויקט הזה נגמר. אנחנו מנסים למצוא לאן להמשיך עם הפרויקט הזה.

ורד יוליוסבורגר:

רגע. צריך להגיד משהו. הפרויקט יהיה במימון אגף הרווחה. זאת אומרת, זו הייתה יוזמה שלנו יחד עם קופות חולים. לצערנו לא הוכחה כהצלחה.

יהודה פרוידגר:

זה לא הוכח כהצלחה.

דר' חורש דור-חיים:

כאשר מה בעצם הגדרנו הצלחה הייתה מה הם היו במדדים?

ורד יוליוסבורגר:

אנחנו חשבנו שאם מישהו מגיע לרופא, ורופא הוא חצי אלוהים, ואומר לו עכשיו תלך לעשות פעילות גופנית, הוא רץ לשם. מסתבר שלא.

דר' חורש דור-חיים:

ההיענות. לא הייתה מספיק טובה.

רבקה קליין:

היה מאוד קשה לגייס אנשים.

עדנה דרנל:

אני מציעה שאם יש לכם מיפוי כזה. סליחה. אני מציעה שאם יש לכם מיפוי כזה תדברו איתנו, ותראו איך אפשר יחד איתנו. כי יש לנו עובדים בשטח שכן יכולים לעודד את, להרים טלפונים עם

מתנדבים ולהביא אותם קרוב לבית לפעילות שהם רוצים. מה שמתאים להם בזמן שמתאים להם.

ליאת פיטרו:

טוב, אבל רגע, הלוקיישן האחרון של ה 65 פלוס.

עדנה דרנל:

זאת עבודה מהודקת פלוס עם 19.

ליאת פיטרו:

עושים פעילויות במזרח העיר.

יוסי חביליו:

21 במערב.

ליאת פיטרו:

כן. איפה זה? איפה זה במזרח?

יוסי חביליו:

איפה זה נעשה? איפה זה במזרח? ואיפה נעשה במערב?

רבקה קליין:

חלק מהם נעשה בשתי שכונות בבית הכרם. זה ממש.

דנה עצמון:

לא הוא שואל על הפעילויות. עלא, איפה זה במזרח העיר?

עלא דוויאת:

אז חלק מהפעילויות שלנו הם בתוך המרפאות שלנו, בתוך הכללית, וחלק בתוך מתנסים. פעילות אם זה בתוך מועדון מועשר ששייך לאגף הרווחה או אפילו בתוך מועדון חברה. בעצם חלק מהפעילויות שלנו בשיתופי פעולה.

דנה עצמון:

הם רוצים שתגידי את השמות של השכונות.

עלא דוויאת:

אז בית חנינא, צור באהר. העיר העתיקה, בתוך המתנסים בבניין אלמוג בדראת. כפר עקב, גם יש

לנו שמה פעילות.

יוסי חביליו:

כן, טוב, אנחנו נקבל את הרשימות אחרי זה. רגע, דני את סיימת או שלא?

דנה עצמון:

רגע. הדבר האחרון שאני רוצה.

יוסי חביליו:

היא רוצה יפה לדבר, וצריכים להמשיך את.

דנה עצמון:

הדבר האחרון שאני רוצה. דיברתם כאן על קבוצות הליכה ואנחנו, אנחנו מאוד נשמח לשיתוף פעולה של קבוצות הליכה. אוקיי. שהמטרה שלהם זה לא רק הפעילות הגופנית הזאת, אלא לחבר את זה, לחבר לזה עוד אלמנטים של הפגת בדידות ולסיים מסלולי הליכה. שנייה. רגע. לסיים את מסלולי ההליכה במעגל באיזשהו מפגש שתהיה בו עובדת סוציאלית, שיהיה בו מדריך, שיהיה בו כל מיני הרצאות בכל מיני נושאים.

יוסי חביליו:

ואז זה כבר אופרציה יותר גדולה. ככה החבר'ה יוצאים להליכה יותר.

גיתית כהן:

זה התוכנית האחרונה שאנחנו מובילים עכשיו. עכשיו אנחנו יושבים לסוג של פרלמנט אחרי הליכה. ואני רוצה להגיד לכם שהקבוצות שולחות לי דברים מדהימים. אתם לא יודעים כמה זה תופס. אז מעבר לקטע הבריאותי, יש לנו שייכות ומשמעות ונבנים קהילות.

שגית אילוז:

זה עושה להם טוב בחיים.

גיתית כהן:

זה כולה חודש ככה.

דר' חורש דור-חיים:

ככה זה עובד, וזה עובד טוב.

דנה עצמון:

אז יהיו כאלה שיבואו בשביל ההליכה, ויהיו כאלה שיצטרפו כי מאד מעניין אותם המעגל הזה שעושים בסוף.

שגית אילוז:

זה מעניין אותם.

דנה עצמון:

המעגל הזה יכול להיות בשטח. לא צריך להיות בשום מקום.

עדנה דרנל:

ראיינו 80 תושבים מהגיל השלישי שרצו להתנדב ולהוביל קבוצות הליכה. כולם, אבל ממש כולם, אמרו שהם רוצים להוביל קבוצה כזאת כי הם רוצים לצאת להליכה וכי הם רוצים לצאת חברה בחברה לא לבד. ושני המניעים האלה הוציאו אותם מהבית.

דנה עצמון:

אז אם אני צריכה לצאת עם משהו מהישיבה המכובדת והטובה הזאת, זה שאני אשמח מאוד לשיתוף פעולה בחלק הזה של קבוצות ההליכה.

עדנה דרנל:

נכון. אנחנו נזמן.

יוסי חביליו:

בסדר. רגע. דנה תודה. יפה, את רוצה להגיד משהו לפני שאת הולכת? בבקשה. אבל בקצרה כי הם עוד גם לא דיברו.

דר' חורש דור-חיים:

אבל רגע.

יוסי חביליו:

רגע, נחזור לנושא הזה. היא רוצה ללכת. כן.

דר' חורש דור-חיים:

יפה, דקה דקה. אני מכיר את יפה, היא תושבת.

יוסי חביליו:

לא. אבל תן לה שנייה. נו.

דר' חורש דור-חיים:

אבל יפה. יפה. אני רוצה שתשמעי. את הולכת?

יפה מזור:

אני צריכה ללכת.

דר' חורש דור-חיים:

באמת? חייבת?

יוסי חביליו:

כן. אז דברי בקיצור ואחרי זה אנחנו נמשיך לסבב. שנייה.

יפה מזור:

למחלקה לגיל השלישי בעיריית ירושלים יש כ-20 שנה קשר עם המרכז לבריאות האישה בעיריית ירושלים בהדסה עם בהובלה מקצועית של פרופ' לאופר. זה היה כל פעם בשכונה אחרת. בחמש שנים האחרונות ובעידוד מאוד מאוד גדול של עדנה, מאז שהיא ממונה במחלקה. יש לנו מהפכה בעיר, זה אומר התחלנו מיובילים. אני מדברת על קידום בריאות נשים בקהילה. התחלנו מיובילים, ועברנו, היום אנחנו כבר עם שבע שכונות.

יוסי חביליו:

רגע לאופר זה נרי.

דר' חורש דור-חיים:

נרי לאופר.

יפה מזור:

כן. פרופ' נרי לאופר. אנחנו היום נמצאים בשבע שכונות. אנחנו כל שנה פותחים קורס של קידום בריאות, כשמי שמפעילים אותו ומי שמתפעלים אותו אחר כך בשכונות זה בעצם באמצעות המתנדבות שלנו של קידום בריאות. אתה גם רצית ליגוע בהן חורש.

עדנה דרנל:

שהן עוברות הכשרה.

יפה מזור:

הן עוברות הכשרה של שלושה חודשים על ידי טובי הרופאים של הדסה, וההכשרה היא בצורת ריצ'רץ'. גם מהי קהילה? מהי הקהילה שהם הולכים להתנדב בה. אנחנו לוקחים נשים שאנחנו

רואים גם כבר בראיונות מה הפוטנציאל שלהם בתוך ה.

יהודה פרוידגר:

המדריכות שהן מובילות.

יפה מזור:

בדיוק בתור.

יוסי חביליו:

אבל יהודה, אנחנו בלחץ עכשיו. אין מה לעשות. תדבר אחרי הסבב.

יפה מזור:

שנייה. שנייה. אנחנו עכשיו לקראת יש לנו. אנחנו עושים שנה במגזר הכללי, שנה במגזר החרדי. יש לנו כבר שבע שכונות. אנחנו עכשיו לקראת פתיחה של שמונה ותשע, השכונות השמינית והתשיעית. יש לנו קורס שמתוכנן לינואר פברואר השנה. פה אנחנו מאפיינים מה.

יוסי חביליו:

מה זה שנה פה? שנה שם? לא יודע.

יפה מזור:

שנה אחת אנחנו עושים קורס ונכנסים לשכונה במגזר הכללי. שנה אחת אנחנו עושים.

יוסי חביליו:

לא. זה לא ממשיך בכל השכונות כל הזמן?

יפה מזור:

זה ממשיך, אבל ככה אנחנו מתפשטים לכל שכונות העיר. היום ירושלים מקדם את בריאות נשים בשבע שכונות, אוטו בשכונה השמינית והתשיעית. בעיקר בעיקר באמצעות מתנדבות. יש לנו 112 מתנדבות, חלקן ממשיכות כבר שנה שלישית איתנו. הן מחויבות לשנתיים. הן לא הולכות אחרי שנתיים. יש להן שייכות. חלקם אנחנו אפילו מוצאים להם מכשירים אותם, אז הם אחר כך גם מוצאים עבודה בגיל השלישי. זה גיל שלישי למען גיל שלישי

עדנה דרנל:

והיום יש 4700 נשים בתוכנית הזאת.

יפה מזור:

שעושות בריאות, שמקדמות בריאות. מעבר לכל מה שהציגה מקודם שרון, ביום רביעי האחרון היה לנו עוד יום בריאות בסינמה סיטי.

יהודה פרוידיגר:

סינמה סיטי.

יפה מזור:

350 נשים וגברים.

דנה עצמון:

בגיל השלישי?

יפה מזור:

רק כשאנחנו מדברים על קופות החולים נכון, עדנה אמרה וגם אני מודה. לא, לא עשינו מספיק, אבל עדיין יש לנו איתכם שיתופי פעולה. לא עם מכבי. עם מכבי ניסינו כמה פעמים, הם היו בדיוק במעברים של יובלים, אבל עם הם, איתכם יש לנו.

דנה עצמון:

אנחנו משתפים פעולה.

יפה מזור:

אנחנו עובדים איתכם עם קבוצות שנכנסות לתוך. לתוך המנהלים של קידום בריאות. בדיוק אחד לאחד מה שאת אמרת. יש לנו שמונה קבוצות כאלה. גם עם מאוחדת אנחנו.

דנה עצמון:

אפשר לפתוח עוד המון קבוצות כאלה. אני רק אומרת.

יפה מזור:

יש מקום.

דנה עצמון:

אם רק תרצו.

יפה מזור:

יש מקום. יש לנו עכשיו עוד רכש חדש במחלקה מבורך. יש מקום לעשות פגישה, להרחיב את שיתופי פעולה.

עדנה דרנל:

אנחנו נזמן פגישה.

יפה מזור:

ירושלים. אני רק יכולה להגיד לכם שהייתה פגישה לא מזמן עם הג'וינט. הג'וינט באים ללמוד מאיתנו.

יהודה פרוידיגר:

תני לי קצת מים.

עדנה דרנל:

לעשות פעילויות.

יפה מזור:

המתנדבות מפעילות פעילויות. זאת אומרת אם יש אם אני בראיון מראיינת מישהי שעבדה בתחום הבריאות והיא גם הייתה מדריכה של אחיות, אז אני יודעת שאלף היא יודעת לעמוד לפני קהל ולדבר, ואני לוקחת אותה יחד עם תזונאית לדוגמא. יחד עם תזונאית של הדסה. בונים מערך.

יעל ביטון דה-לנגה:

זה הרצאות, שיחות?

יפה מזור:

כן. הרצאות.

יעל ביטון דה-לנגה:

זה דובבות אישית. מה זה? זה הכול.

יפה מזור:

הרצאות. זה הובלה של קבוצות. אני עונה. גם הרצאות, גם הובלה של קבוצות. יש מנהלות בתי ספר שהפכו לקבוצת לקאוצ'ריות והם מובילות קבוצות העצמה. אני מובילה קבוצות של העצמה גם כן. זה גם לוקחים כל כישורי.

יהודה פרוידיגר:

זה גם מידע על הנושאים הרפואיים הרלוונטיים לתחום הזה, של אובדן סידן, של הזדקנות קוגניטיבית, של כל הדברים האלה. אז גם מידע, גם תרגול, גם אפילו היא יכולה לכוון את האנשים.

יפה מזור :

אנחנו יוצרים קהילות.

יהודה פרוידגר:

היא יכולה לכוון את האנשים בגלל הקשר להדסה לקבל second opinion.

יוסי חביליו:

בסדר. אז רגע.

יפה מזור :

מה שאנחנו עושים בשכונות אנחנו יוצרים קהילות ושייכות.

דר' חורש דור-חיים :

אז מה נכון לעשות.

יפה מזור :

רגע. כשיש לנו מישהי שצריך. רגע. שיש מישהי שצריכה להגיע לחוג, היא לא מגיעה בחמישה ל נכנסת לחוג והולכת, אלא יש לה כבר קהילת שייכות. היא מגיעה. היא חלק מהמערך שלנו בתוך השכונות יחד עם המתנדבות, וגם יחד בתוך הקבוצות שלנו.

יוסי חביליו:

טוב, בוא נחזור לזה.

דר' חורש דור-חיים :

זה מכפיל כוח אדיר. זה אחד הפרויקטים הכי יפים שיש לעיריית ירושלים. הכי יפים שבאמת מובילה אותו יפה, והוא מכפיל כוח. לוקחים, נותנים למתנדבים בגיל השלישי משמעות שהם נותנים להם את היכולת ואת הכלים לקדם בריאות בעצמם. קורס מקצועי והם הולכים לקהילה, חוזרים לקהילה שלהם ועושים את זה.

יהודה פרוידגר:

מה שאמרתי שפעם הדסה היו הם בעצמם מעבירים את הקורס.

יפה מזור :

נכון.

יהודה פרוידגר:

אז הם בשנה היו עושים במנהל אחד.

יפה מזור:

הם היו יוצאים.

יהודה פרוידגר:

אז אמרנו להם. במקום שאתם תעבירו את הקורס, בוא תכשירו אצלנו מתנדבות, שאתם תכשירו אותם והם יעבירו. אז המכפיל פה במקום אחד שמעביר. יש פה 40 שמעבירים שיחות זה ה.

יוסי חבילין:

טוב. רגע אנחנו פה.

דר' חורש דור-חיים:

יושב פה רופא גריאטר.

יפה מזור:

רגע, הוא רק שואל באיזה שכונות. יש לנו את זה ביובלים, בהר חומה. בבוכרים, בהר נוף, באשכולות.

יוסי חבילין:

מה זה, הרוב חרדי.

יפה מזור:

מה? מה? לא. לא. לא. לא. לא, יש גם וגם. הר נוף. יש ככה יובלים, הר חומה, גנים. זה מנהלים. זה מנהלים גדולים מאוד. רק מי שלא מכיר אז יובלים זה 6 משפחות.

יוסי חבילין:

יפה.

יפה מזור:

רגע יוסי.

יוסי חבילין:

אין זמן. האחרים גם רוצים.

יפה מזור:

טוב אז בחרדי יש את הבוכרים, הר נוף ואשכולות, ואנחנו בדרך לעוד. עוד שתי.

יוסי חביליו:

בוא רגע, נחזור לסדר. דנה הייתה אחרונה. אתן רוצות לדבר או שאתן היא דיברה בשמכם? ביחד כללית? מה?

דר' חורש דור-חיים:

יוסי. יושב פה דר' יצחק פרבר. רופא גריאטר שביטל את המרפאה, והיה יכול באותו הזמן לטפל בהרבה חולים.

יוסי חביליו:

טוב. אבל מה איתה? אולי היא רוצה.

ורד יוליוסבורגר:

אני אחריה.

יוסי חביליו:

בסדר בבקשה.

ד"ר יצחק פרברוב:

שמי דר איציק פרבר.

יוסי חביליו:

שש. חברה שקט.

ד"ר יצחק פרברוב:

סגן המנהל הרפואי במאוחדת מחוז ירושלים.

יוסי חביליו:

תודה שבאת.

ד"ר יצחק פרברוב:

עיריית תל אביב. אני שמח להיות פה. אני חושב שזה מאוד חשוב ויש שיח על זה פה בוקטורים. אנחנו במאוחדת מושקעים בחולים. אני לא מתבייש לקרוא להם הזקנים. זה אין פה פוליטי. לא צריך להיות פוליטיקלי קורקט, גם אם הם זקנים צעירים או זקנים זקנים, או זקנים.

דנה עצמון:

ככה צריך לקרוא להם. פרופ' מערבי ביקש שיקראו להם גיל שלישי.

יוסי חביליו:

מה? גיל שלישי לא קשישים.

דנה עצמון:

זקנים. זקנים.

ד"ר יצחק פרברוב:

זקן זה לא מילת גנאי.

דנה עצמון:

נכון.

ד"ר חורש דור-חיים:

זה לא מילת גנאי.

ד"ר יצחק פרברוב:

זה אחד. אנחנו עושים הרבה מאוד פעילויות. יש לנו הרבה ממשקים עם העירייה. אחד הממשקים שעובדים עליו בשנה הזאת, סיימנו שנה שזה נקרא עכשיו אני עובדים במנהל הקהילתי של פסגת זאב עם אילנה שיושבת לצידי תרחיב על זה עוד רגע. יש לנו. בעצם מאוחדת. לא אני במחוז אלא במטה, פיתחה מדד שברירות דיגיטלי. מאוד מאוד מעניין שבעצם לוקח, והוא בנוי על מדד של אנגלים ומדדים של אנגלים. זה לוקח באמת הרבה מאוד פרמטרים ומכניס את האוכלוסייה הזקנה לאיתנים, קדם שבריריים, שבריריים ומורכבים. הדשבורד הזה אצלנו הוא מתוקף, מתוקף מחקרית כבר, ויש לנו את הדשבורד הזה של אזרחים הוותיקים שאנחנו יודעים בירושלים, במקומות אחרים בארץ, כמה אזרחים או כמה מטופלים שלנו שהם בכל מדד כזה. רוב המטופלים שלנו הם טרום שבריריים. אנחנו קופה צעירה, אבל הגידול, הגידול, השיעור של הגידול של הזקנה אצלנו במחוז הוא בערך שניים וחצי שלושה אחוז. שזה גידול הרבה יותר גבוה מהאוכלוסייה הכללית. ולכן אנחנו יכולים, וזו בעצם התוכנית שאני מקדם ל 2026. זה על פי המדד הזה לתפוס את המטופלים האלה, את האנשים האלה שהם קדם שבריריים ולבנות להם תוכניות. אני חושב שזה גם יכול להיות ממשק מצוין, גם עם המרכזים הקהילתיים וקהילתיים ועם העירייה לראות את המטופלים, את הקבוצה הגדולה הזו של המטופלים ולמצוא לה הפתרונות שהם באמת יעילים. אני חושב שרוב הפעילויות רוב הזה, זה לא בקופות. רוב זה, רוב העבודה היא בקהילה.

עדנה דרנל:

נכון.

ד"ר יצחק פרברוב:

זה לא בקופות כי אנחנו מטפלים. נכון, אין מספיק מניעה. רוב הטיפול שלנו הוא ריאקטיבי ולא פרואקטיבי, וזה ייקח הרבה זמן, אני מניח, אבל זה ישתנה בסוף. זה ייקח הרבה זמן.

עדנה דרנל:

אבל זה לא חייב לקחת הרבה זמן באמת. אני מאוד מאמינה ב.

ליאת פיטרו:

פרואקטיביות קיימת פה ברשות. לגמרי.

ד"ר יצחק פרברוב:

נכון מאוד. עיריית ירושלים היא מובילה בדבר הזה. אני רואה את זה. אני עשיתי, עשינו כשאני הגעתי למומחה הזה לפני ארבע שנים, אז זה היה פרויקט מאוד חשוב של אוריינות דיגיטלית שנפל בגלל שהתחלפו הנציבים.

עדנה דרנל:

עדיין יש. חזרנו ובגדול.

ד"ר יצחק פרברוב:

חזרתם? מעולה! אז אפשר לנסות לעבוד.

עדנה דרנל:

עדיין. עדיין. כן.

ד"ר יצחק פרברוב:

ועכשיו אני, שהוא פונה לאוכלוסייה של דרגות סיעוד בתוכנית של אחד ושתיים ובודדים, שהם עושים עבודה ממש מצוינת.

עדנה דרנל:

אני מדברת על מיסיונריות.

ד"ר יצחק פרברוב:

ועוד הרבה דברים אחרים. אני חושב שנקודה אחת שאנחנו, אנחנו פה יושבים אנשי מקצוע שכל העניין של לא מילת גנאי, של מה שאמרת מיסיונריות, שכל אחד רוצה לקחת כמה שיותר מפותחים

אליו, שזה בסדר.

ורד יוליוסבורגר:

ובעיקר ילדים, זה לא בסדר.

ד"ר יצחק פרברוב:

זה לא, ילדים נשים זקנים פחות מעניינים, אבל זה לא משנה. אני חושב שחשוב מאוד ליצור שיתופי פעולה גם בין בינינו לבין הלקוחות וגם בין הרשות לקופות כדי לקדם את הדבר הזה. בסך הכל ירושלים היא עיר שהיא מזדקנת. והצעירים, בוא נגיד במגזר הכללי נוסעים לשפלה, אבל עדיין אפשר למצוא את הנקודות האלה וזהו. אז אני שמח להיות פה. תודה רבה לכם.

יעל ביטון דה-לנגה:

עוזי ביתן הוא ה?

ד"ר יצחק פרברוב:

עוזי ביתן הוא המנכל ואילנה רוזנבלום שהיא מקדמת הבריאות תוכל לתת יותר דברים יותר ממני, זה בטוח.

אילנה רוזנבלום:

אז ממש בקצרה, אצלנו יש את כל הסדנאות שדיברתי.

יוסי חביליו:

בקול רם קצת יותר.

אילנה רוזנבלום:

יש לנו את כל הסדנאות שדיברו עד עכשיו, גם הגיל השלישי, גם פעילות גופנית. וואו האפליקציה, גם רשימה של המקומות שאפשר ללכת. כל מה שדובר עד עכשיו. אנחנו מאוד גאים בפרויקט שלה, עכשיו אני.

ורד יוליוסבורגר:

תכף אני אספר מה זה.

אילנה רוזנבלום:

גם לשמה. איך אומרים? החיבור הזה הוא מאוד מאוד חשוב. הכנסנו גם את אוריינות הטכנולוגית, שמה דיגיטלית עם האפליקציה של מאוחדת. הנגשה טכנולוגית האפליקציה של קופות החולים היא לדעתי קריטית, ומאוד חשוב לנו לפתח את זה עם עוד מנהלים. אנחנו מאוד עובדים בצורה

פרואקטיבית מול הקהילה, כמו שעם יפה. כבר שלוש ארבע שנים אנחנו שולחים.

יפה מזור:

נכון. ארבע.

אילנה רוזנבלום:

אחות, ארבע נכון? אחות שתדבר למתנדבות ללמד אותם על כל הבדיקות סקר, כלומר להעביר את המידע המקצועי שקיים בקופות, לקהילה, למתנדבים, לשותפים בכל זה. אם זה בבתי אבות שאנחנו הולכים לכל הקבוצות. היה קבוצה ברובע של נשים שהיו להם לבד, שהם היו מתאספות אחת לשבועיים, וכל אחת מביאה מרצה אורחת וגם לשם התחברנו. קבוצה מאוד מעניינת. לפעמים הם מביאים מהמשטרה לפעמים מכל מיני מקום אחר, הרצאות מעניינות להבין מה קורה מסביבם. ואנחנו מאוד נשמח לשותפויות דומות כמו עם פסגת זאב.

ורד יוליוסבורגר:

אז אני אגיד בקצרה בסדר, אני ורד מהמחלקה לתושבים ותיקים. אני מניחה שרובכם מכירים את הפרויקט של בטוח בבית שבו עיריית ירושלים בעצם מממנת לכל מי שמעל גיל 70, אביזרי בטיחות לבתים. הגענו עד היום למעל 26 אלף בתי אב, שזה אומר עוד הרבה יותר קשישים.

יהודה פרוידגר:

כן. כן.

יוסי חביליו:

זו השאלה איך הסנכרון פה בין כל האגפים?

ליאת פיטרו:

לנו יש סנכרון עם הפרויקט הזה.

ורד יוליוסבורגר:

חברה ואנחנו עובדים ביחד, ויש שותפות מאוד טובה כבר במשך שנים עם כל קופות החולים. כאשר פה ציינו שבטוח בבית אנחנו מפרסמים דרך קופת חולים, וקופת חולים שולחת אנשים אלינו.

ד"ר חורש דור-חיים:

והתקציב בסוף של?

ליאת פיטרו:

של עיריית ירושלים.

ורד יוליוסבורגר:

של עיריית ירושלים וביטוח לאומי שמאמין בתוכנית.

דר' חורש דור-חיים:

נכון. ביטוח לאומי מתקצב את זה.

ורד יוליוסבורגר:

פתח. אצלנו הוא פרסם, תקצב מעט מאוד. אנחנו קיבלנו בעיקר פילנתרופיה. היום יש קול קורא. יש 30 רשויות שנהנות מזה, ויש לנו manual שאנחנו מוכרים לכולם.

דר' חורש דור-חיים:

בדחיפה מאוד חזקה של ראש העיר.

יהודה פרוידיגר:

בהחלט.

ורד יוליוסבורגר:

הפרויקט השני, שזה מה.

דר' חורש דור-חיים:

ביוזמה של ראש העיר גם.

יעל ביטון דה-לנגה:

כן. הוא עושה פרסום ברדיו.

ורד יוליוסבורגר:

הפרויקט השני שעשינו היה מקושר חברתית, שגם איתו עבדנו עם קופות החולים. אנחנו רוצים תמיד להגיד שכל פרויקט, גם אם הוא נכשל, לומדים ממנו הרבה דברים, ולמדנו הרבה. ואחד הדברים שהבנו בתוך פרויקט של מרשם חברתי זה שמתאמות, זה הדבר הכי חשוב בתהליך. ולכן בפסגת זאב כשפתחנו את התוכנית עכשיו אני, בעצם קיבלנו איזשהו מסר מהאוצר ומביטוח לאומי. כמו שאתם יודעים, 20 מיליארד לא הולך ברגל. הרבה מאוד אנשים מקבלים גמלת סיעוד. לפעמים זה נראה כאילו מספיק שיש לך תעודת זהות, קיבלת. ובעצם המעבר הגדול של הכסף בין גימלה 2 ל 3, כי ב 2 אנשים מקבלים כסף. לכן כל כך חשוב להם לקבל. זה לא בהכרח הולך לדברים, ולפעמים זה לחשבון חשמל.

יהודה פרוידגר:

לבריאות ותפקוד.

ורד יוליוסבורגר:

אבל בשלוש ארבע אתה כבר סיעודי. אתה כבר במצב של תשוש סיעודי. ואז השאלה הייתה איך עוצרים אותם באחת שתיים כדי לא ליפול לשלוש. התוכנית שלנו היא כזאת שיש לנו מתאמות שלכל אחת יש 60 איש. המדגם שלנו הוא 250 אנשים. כשיש כמובן קבוצת ביקורת, יש לנו מחקר מלווה. אנחנו מגיעים לבתים, אנחנו עושים אינטק ואנחנו שואלים מה מעניין אתכם לעשות מבחינה של פעילות חברתית וספורטיבית? סליחה, פעילות גופנית. אנחנו משתמשים בשירותים שקיימים בפסגת זאב. עכשיו למה פסגת זאב? גם כי זו שכונה שיש לה מינהל קהילתי מאוד משתף פעולה וחזק, וגם כי היא בעצם המדגם של מדינת ישראל מבחינת אוכלוסייה כללית, דתית, חרדית וכן הלאה. אז השכונה נבחרה. אני חייבת להגיד שזאת הצלחה. עכשיו ההצלחה הראשונה זה שאנחנו עובדים עם כל קופות החולים, כל מי שנכנס לפרויקט חותם שהוא יודע שאנחנו בודקים מה מצבו בתחילת הפרויקט ומה קורה אחרי שנתיים. זה לא מספיק שהוא לא עבר לגמלת סיעוד 3, ואנחנו ממש רוצים לבדוק מדדים, ואנחנו נמצאים כבר בסוף השנה הראשונה.

יעל ביטון דה-לנגה:

מי עושה עבורך את זה? הקופות חולים או את?

ורד יוליוסבורגר:

לא. לא. לא. יש לנו מרכזת, יש תחתיה מתאמות.

יהודה פרוידגר:

צוות במינהל, מפעיל את זה.

מדברים יחד:

ביטוח לאומי, צוות ביטוח לאומי.

ורד יוליוסבורגר:

את המחקר עושה ביטוח לאומי, אבל העבודה היא עם כל קופות החולים ואנחנו מקווים שנצליח, כי אם נצליח ביטוח לאומי יאמץ את זה.

יעל ביטון דה-לנגה:

כמה זמן זה ייקח?

ורד יוליוסבורגר:

שנה. אנחנו עובדים כבר שנה. תראו, אם זה יצליח נצטרך להעביר חוק בכנסת שאומר שבתוך גמלת הסיעוד 500 שקל ראשונים הם למניעת הידרדרות. תרצה או לא תרצה?

דר' חורש דור-חיים:

זה מה שצריך לעשות.

ורד יוליוסבורגר:

ואחר כך תעשה עם הכסף מה שבא לך. תיקח מנקה, תשלם חשבון חשמל.

דר' חורש דור-חיים:

כמה זה עולה לך?.

ורד יוליוסבורגר:

הקטע הכי קשה יהיה להעביר את החוק, כי כולם בטוחים שזה.

דר' חורש דור-חיים:

אם הוא משיג נתונים לא על 250 איש אלא על 250 אלף איש, אז בוודאי שזה יעבוד. תשמעו אני, אני אחזיר לך את.

יוסי חביליו:

יש לי עוד שניים שלא דיברו. משה עתיק וימקא. משה, אתה לא רוצה? מנהלים קהילתיים? אתם תפקיד מרכזי פ.

משה אטיק:

אנחנו שומעים שכל בקשה שתתקבל. כל כך חשוב. כל השאר.

יעל ביטון דה-לנגה:

יש לזה המשך. זה בהחלט.

יוסי חביליו:

טוב. תציג ימקא, בבקשה.

אמיר יחזקאל:

נדבר בכללי על ימקא, מרכז ספורט. מקווה שתפגשו. למעשה אתם לא רק נציגים כאן. נציג מרכזי הספורט בירושלים כי יש בירושלים גם הרבה מאוד Facilities של מרכזי ספורט. צריך לדבר על זה וצריך לראות איך משלבים גם אותם בתוך תכנית כוללת..

יוסי חביליו:

בתוך Facilities בדרך כלל מתחלקים או עירייה או מנהלים קהילתיים. זאת אומרת, יש פרטיים, אבל לא כל כך הרבה. נגיד רמת רחל, אבל הרוב זה.

ליאת פיטרו:

האוניברסיטאות, ימקא ו.

דר' חורש דור-חיים:

ימקא והאוניברסיטאות הם לא פרטיים.

ליאת פיטרו:

פרטיים, לא עירוני.

יוסי חביליו:

לא עירוני, לא עירוני.

דר' חורש דור-חיים:

לא למטרות רווח.

יוסי חביליו:

בסדר, אז יש פה שלושה, אבל אני אומר הרוב זה עירייה ומנהלים קהילתיים. עירייה.

ליאת פיטרו:

מה ששטח עירוני.

יוסי חביליו:

מלחה, ארנה. לא, מתנסים. בסדר מתנסים גם.

יעל ביטון דה-לנגה:

יש לנו משהו שהוא במרחב הציבורי הכללי, שהוא לא של שכונה.

ליאת פיטרו:

כן. כן. כוסה, לרנר, ימקא, בריכות בבתי המלון, חדרי כושר פרטיים.

יעל ביטון דה-לנגה:

אלה פרטיים. אני שואלת על.

יוסי חביליו:

יש לנו טדי, יש לנו ארנה שלנו.

יעל ביטון דה-לנגה:

מה יש לנו?

יוסי חביליו:

טדי, ארנה, מלחה. יש לנו.

ליאת פיטרו:

לא, לא מרכזי ספורט בשכונות. יש לנו בפסגת זאב, בריכה, חדר כושר וסטודיו ים. כמובן את המינהל הקהילתי עם כל ה Facilities שיש.

יוסי חביליו:

מי מפעיל את זה. מי מפעיל את הבריכה שם?

ליאת פיטרו:

אז בפסגת זאב המינהל הקהילתי. יש בית הרפז. אז אוקיי, יש בריכת ירושלים, יש פיליפ ליאון, יש בית טיילור, יש שתי בריכות ברמות.

יעל ביטון דה-לנגה:

יש עכשיו בהר חומה.

ליאת פיטרו:

מה זה? הר חומה, רמות, נווה יעקב. כאילו יש, יש 11 בריכות עירוניות.

יעל ביטון דה-לנגה:

כל זה באמצעות המנהלים הקהילתיים.

ליאת פיטרו:

עכשיו השנה אנחנו נפתח באמת נפתח בבית חנינא מרכז ספורט חדש.

יוסי חביליו:

עם בריכה.

ליאת פיטרו:

עם בריכה וחדר כושר.

יוסי חביליו:

מי יפעיל? המנהל? נפתח כבר או עוד לא.

ליאת פיטרו:

בתכנון לקראת יציאה לביצוע בהר נוף.

יוסי חביליו:

אחרי חצי שנה.

יעל ביטון דה-לנגה:

הר נוף, יפה.

יוסי חביליו:

טוב רגע, אבל היינו בימקא. מסכן, לא דיבר.

אמיר יחזקאל:

ימקא רבותי יש לה את המרכז ספורט. במרכז ספורט זה חדר כושר, בריכת שחייה, אולם כדורסל, שיעורי סטודיו. דיברנו על שולחנות טניס שולחן, גם הוספנו לפני חצי שנה הצלחה מסחררת, כולם משחקים בזה. לגיל השלישי, יש לנו שלוש פעמים ביום שיעורי התעמלות במים. כרגע זה אנחנו מנויים. יש לנו שיעורי סטודיו לכלל האוכלוסייה וגם כאלה שמותאמים ספציפית לגיל השלישי, אם זה פלדנקרייז, אם זה התעמלות על כיסא עם רולנד Move. ורואים את האנשים המבוגרים שבאים בעקבות יום אחרי יום. והם אומרים לי, כל יום שאני רואה אותם. תקשיב, זה מה שגורם לי להמשיך לחיות בצורה טובה, ואני יכול לרדת לרצפה ולהתגלגל ולשכב ולקום מהכיסא. אז יש חשיבות רבה באמת דווקא במרכזי ספורט, לשיעורי הסטודיו לגיל השלישי שעובדים אולי לא משקולות, משקולות אבל משקולות יד כאילו שתיים ושלוש גומיות.

ליאת פיטרו:

כנגד משקל הגוף.

אמיר יחזקאל:

כנגד משקל גוף, גלילים, כיסא ואז באמת רואים איך.

יוסי חביליו:

אני רוצה להבין. אתם בעצם עושים את זה מסחרי? אין לכם קשר עם קופות חולים, עם העירייה.

אמיר יחזקאל:

אין לנו, אין לנו שום קשר איתם. לא, אנחנו עמותה. אין לנו קשר, לא עם קופות החולים.

דפנה גרוסמן:

וכאן עולה השאלה, מה העלויות?

אמיר יחזקאל:

זה גם וגם. לא עיריית ירושלים.

יוסי חביליו:

לא. השאלה אם עדיף לכם שימשיכו הם בעצמם ואנחנו כאן.

אמיר יחזקאל:

לא. אנחנו.

יוסי חביליו:

אני שואל מה עדיף? אולי תמשיכו את העבודה שלכם בעצמכם, לאנשים יותר מבוססים שיש להם כסף.

אמיר יחזקאל:

לא, ממש לא. ממש לא.

יוסי חביליו:

מה היית רוצה?

אמיר יחזקאל:

זה לא לכאלה שיש להם כסף. אנחנו מה שיפה בימקא לטוב ולרע היום מה שנגיד. כל ירושלים נמצאת בימקא. אם זה חרדים, ואם זה נוצרים, ואם זה מוסלמים, ואם זה מערב העיר. ואם זה דתי לאומי. ואם זה, ואם זה בית צפאפא, ואם זה. וכל המקומות נמצאים אצלנו.

דפנה גרוסמן:

מה העלויות?

יוסי חביליו:

מה עלויות?

אמיר יחזקאל:

העלויות? אם זה אם זה פנסיונר זה 300, ועשינו את זה 312 שקל לחודש. זה כולל בריכה, וכל המדינה.

יהודה פרוידגר:

למה הם זכאים?

אמיר יחזקאל:

זכאים לכל המתחם. זכאים לכל המתחם מעל 80.

יוסי חביליו:

וגם לחוגים או חוגים משלמים עוד.

אמיר יחזקאל:

גם לחוגים. מעל 80, מעל 80 שיעורי סטודיו בשבוע.

דובי פישר:

זה לגיל השלישי או ל.

אמיר יחזקאל:

כללי. כללי.

יוסי חביליו:

ברזל. לגיל השלישי. כן.

יהודה פרוידגר:

אבל הוא אומר הכל, אבל עם ברכה גם.

ד"ר חורש דור-חיים:

בשורה התחתונה.

יוסי חביליו:

אני רוצה לשאול אותך דוקטור.

דר' חורש דור-חיים:

בשורה תחתונה אם אתם היום באים ואומרים לכם קופת החולים ועיריית ירושלים, אנחנו רוצים להשתמש במתקנים שלכם כי יש לכם מתקנים מדהימים שאין לנו ברמה הזאת.

יוסי חביליו:

אנחנו בשלהם או הם בשלנו?

דר' חורש דור-חיים:

לא אתם בשלהם, או שזה לא משנה שלהם או של לרנר או של חוסם. לא משנה. ויש לנו זמנים מתים ואנחנו מוכנים באופן מסובסד לתת את זה ולעשות פה פעולות של קופות החולים והעירייה ביחד, נגידו לא או שאתם תפתחו את, תפתחו את השערים שלכם.

אמיר יחזקאל:

לא. אנחנו רוצם.

יוסי חביליו:

לא? השאלה אם אתם לא בגילאים מפוצצים בלוח זמנים.

יהודה פרוידגר:

לא בשעות הבוקר אף אחד לא..

אמיר יחזקאל:

בשעות הבוקר. יש את הגיל השלישי שלנו. בשעות הבוקר יש את השעות המתות, כמו בכל מרכז ספורט שזה משעה.

יהודה פרוידגר:

לגיל השלישי.

אמיר יחזקאל:

11 ווחצי, 12 עד 3 בצהריים. וגם יש פעילות שאנחנו מכניסים. אם מדברים על המגזר הערבי, שיש לנו גם מכניסים. יש לימודי שחייה שגם יש בימקא. הם באים מבית צפאפא מכל המקומות בעיר.

שגית אילוז:

זה אומר שיש לכם שעות נפרדות גם?

אמיר יחזקאל:

לא. אין לנו שעות נפרדות.

יוסי חביליו:

אנחנו מזמינים את כולם לשיתופי פעולה.

דר' חורש דור-חיים:

בסוף יוסי אני חושב שהמטרה באמת של העירייה, אני חושב של שניכם, פה זה להמשיך להנהיג את הקבוצה הזאתי, לקחת את זה קדימה. אני חושב שהרשות המקומית היא צריכה להיות המובילה כאן. אתם המובילים, אתם יכולים לחבר את כל הקופות של כל.

יהודה פרוידגר:

נחבר.

דר' חורש דור-חיים:

לא. בסך הכול מאוחדת, כללית, מכבי. אוקיי, לפעמים צריכים את העזרה שלכם בשביל לעבוד ביחד. הדסה, שערי צדק עשינו את זה בעבר. בסופו של דבר אני חושב שאם אנחנו נעבוד ביחד נוכל ליצור שירותים של זיקנה מיטבית לכלל האוכלוסייה, וזה האינטרס של כולנו פה לבנות שירותים. על ההרצאה שלי אני דילגתי, אנחנו נעשה את זה במפגש הבא. יש. יש לנו גם רעיונות לפתרונות איך לעשות את זה ביחד. אני מקווה מאוד שלמפגש הזה יהיה המשכיות ונוכל להמשיך להגיע לעומק של הדברים ולשמוע עוד הרבה מאוד דברים מעניינים.

עדנה דרנל:

אנחנו נמשיך.

דר' חורש דור-חיים:

יש מושג שנקרא רק רוצה. אנקדוטלית, אני רוצה להגיד יש מושג שנקרא blue zone community. שמעתם על ה blue zone.

דנה עצמון:

אוקיי.

דר' חורש דור-חיים:

אז עכשיו עכשיו זה רשת עולמית שנקראת ה blue zone community. ה blue zone זה בעצם אנשים שהם מעל גיל מאה' שחיים מעל גיל מאה ועושים דברים שאתה ואני לא יכולים לעשות. איך אנחנו יוצרים כאן מצב שירושלים יוצרת קהילות של blue zone, של אנשים שחיים באיכות חיים

שאין בשום מקום אחר.

דנה עצמון:

בשביל זה צריך את התזונה ובשביל זה.

דר' חורש דור-חיים:

ובשביל זה צריך את חביליו. ובשביל זה צריך את הגיל השלישי, שינהיג את התהליכים האלה ויובילו אותם באמת קדימה. ולהמשיך את המפגשים האלה בצורה כזאת שהנה פה נתנו לנו את הפתח. נתת לנו את האולם. יש עדיין הרבה מאוד מקום. אתה רואה שבאו בצורה? כן. יעל.

יוסי חביליו:

כן. בזכות ליעל גם כן.

דר' חורש דור-חיים:

יעל עשתה את העבודה, באמת הביאה לשולחן. ויש עוד הרבה שיכולים להביא לשולחן. אז בואו נמשיך.

יוסי חביליו:

טוב מאוד. אז תודה רבה. קודם כל לכולם אני, אני מסכם במשפט לא ללכת. אז קודם כל תודה לכולם שבאו. תודה יעל שאירגנה. תודה לעבודה.

ליאת פיטרו:

איזה ועדה.

יוסי חביליו:

של הגיל השלישי. תודה לאגף הספורט.

ליאת פיטרו:

ועדה מדהימה.

יוסי חביליו:

ולכל קופות החולים ולרופאים והגיעו, שהגיעו. אין ספק שלמדנו פה הרבה. כרגע מבחינתי אם יש כמה דברים זה באמת אולי אחד לנסות לארגן תוספת תקציב. אז תגיד גם אתה לראש העיר מהצד, אם אתה יש לך דיבור איתו. הדבר השני, לפחות כרגע, כי יש פה הרבה מידע. אנחנו נראה את ההקלטה ואת תמליל ונוציא איזה משהו מסודר, אבל אני חושב שלפחות כרגע הנושא של החלפת המידע בין הגופים הוא מאוד מאוד חשוב שאנחנו נעביר מידע על מה שעושות קופות חולים והקופות

חולים. כן, אני אומר לא, אבל אפילו בשלב ראשון. כי תראו, בואו נהיה כנים, אני אומר את זה גם לרופא. נגיד שאני יכול לשתף פעולה ולהשקיע בזה, אבל אני מניח שצריך מפגשים ביניכם, לא איתי כי יש עוד הרבה דברים וזה לא יהיה ריאלי.

דנה עצמון:

זה יקרה.

יוסי חביליו:

אז אנחנו דרך הוועדה הזאת. דרך הפרוטוקול נעשה את החיבורים, אבל אני אומר כרגע מעל לשיתוף הפעולה. למשל על הנושא שהוא כרגע צדדי לפנות אולי למרכזים הפרטיים כמו נגיד אוניברסיטה זה סתם נושא שעלה ברגע האחרון. ימקא, האוניברסיטה, רמת רחל ויגיד להם אין בעיה, בואו אתם בבוקר נכסים פנויים, בואו תציעו משהו מסובסד. ואז אנחנו.

יהודה פרוידיגר:

בתחום התרבות. אנחנו עושים את זה התיאטרות וזה. כולם נותנים לנו הצגות מוזלות מאוד בשעות הבוקר.

ליאת פיטרו:

בסדר. התיאטרות. התיאטרות זה מקומות שנתמכים על ידי העירייה.

יוסי חביליו:

אבל אני אומר שלפני.

ליאת פיטרו:

יש את הקשר.

יוסי חביליו:

כחלק משיתוף פעולה.

ליאת פיטרו:

עם אוניברסיטאות ועם כאן.

יוסי חביליו:

גם עם העברת המידע אפילו על הפעילות הקיימת. אתם תקבלו מאיתנו את הפעילות שלנו. לא יודע אם בברקוד או בצורה אחרת שתהיה נגישה לאנשים שהם גם לא תמיד אנשי מחשבים והייטק, מבוגרים. וגם אנחנו. הפעילות שלכם. ואז תהיה העברה שאנשים יוכלו להשתמש וננסה למסד גם

מפגשים ישירים בשביל להגדיר צוות תיקון.

דר' חורש דור-חיים:

אני רוצה. אני רוצה גם כן להוסיף איזה משפט, סיכום קצר. לפני שבע שנים בערך שבע וחצי שנים.

יוסי חביליו:

אני מדבר איתך.

דר' חורש דור-חיים:

יוסי. לפני כשבע שנים, שבע ומשהו, כשקיבלתי את התיק של הגיל השלישי. באמת עיריית ירושלים ידעה לגעת באלפים בודדים של בני הגיל השלישי, בעיקר בחוגים שהתקיימו במנהלים. היום באמת אנחנו אפשר להגיד במעל 40 אלף בני גיל שלישי שאנחנו יודעים לדעת. לגעת ולהגיע אליהם, לתת להם מידע ולשתף אותם בפעילויות. ואנחנו רוצים לגדול עוד הרבה יותר, ולכן כל שיתוף פעולה כזה ברור כי הוא יביא לנו עוד אנשים שיהיו בשוטף, וכמו שאנחנו אומרים יגיעו יותר מאוחר לטיפולים ולרופאים אצלכם, ולכן מאוד חשוב שיתוף הפעולה איתכם. לפחות אני יודע שאתם לא יכולים להעביר לנו דאטה, אבל אנחנו מבקשים מכם, כל הרשימות המשותפות שאתם תעבירו מידע שלנו לשלכם כדי.

יוסי חביליו:

שהם ירצו להעביר את המידע שלנו אליהם ושהם יפצו אותו בדאטה שלהם ברגע.

דר' חורש דור-חיים:

זה. בסופו של דבר, שיתוף מידע זה היסוד שאנחנו צריכים.

יהודה פרוידיגר:

להמשיך לעשות ביחד עם ליאת.

דר' חורש דור-חיים:

זה לא עולה כסף.

יהודה פרוידיגר:

וה 20 שולחנות פינג פונג שיוסי הבטיח.

יוסי חביליו:

יאללה אמרתי עשרה. זה עלי אמרתי שאני אביא.

ליאת פיטרו:

גם הקשר ושיתוף הפעולה עם קופות החולים לא צריך תקציבים.

יוסי חביליו:

נכון. כן. לכן אמרתי.

דר' חורש דור-חיים:

שורה התחתונה 20, 20 שולחנות פינג פונג וצוות היגוי. זה מה שאנחנו רוצים.

ליאת פיטרו:

תודה רבה.

יוסי חביליו:

טוב תודה רבה.

עדנה דרנל:

תודה רבה.

יעל ביטון דה-לנגה:

בעיניי זה היה מאוד חשוב.

יוסי חביליו:

רפאל אפשר לסגור את ההקלטה בקשר?